35

Oprawiono w r. 1934 w zakładzie introligatorskim Robert Jahoda w Krakowie, zachowując (wewnątrz) przednią część dawnej oprawy.

1

Miscellanea

Varia
ex Authoribus
Variis
Collecta

Studiô et operâ
A. J.

Do Biblioteki Dyec. Sandom-
ofiaruje

X Jan Wiśniewski
pref. z Radomia

1

Ad. M. D. Glm.

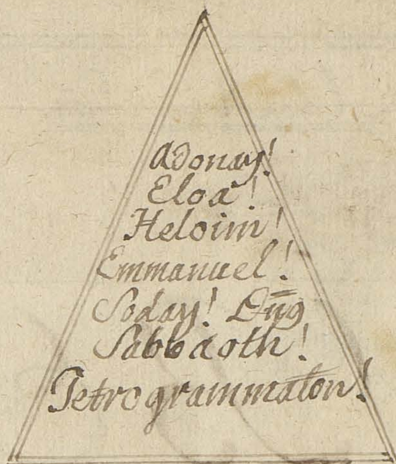
LIBER varia COMPLECTENS.

1765to.

Antonii Lawski.

mpmae.

De Unitate Divina.

Est Pater, est et Filius, est et Spiritus; ergo
Sunt tres Personæ, sed DEUS unus in his.
Ingenitus, Genitus, tum Procedens ab utroquè,
Nempe Pater; Natus, Flamen utroq. fluens.
Est Pater in Nato, Natus in Patre vicissim,
Spiritus est Horum reciprocatus Amor.
Principium sine principiò, sinefineq. Finis,
Tu ès, Qui ès semper, idem, semper eras et eris.
Ter Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus, DEUS unus,
Hoc Tibi trisagion Terra Polusq. canit.
Tu major cunctis, Te porrò cuncta minora,
Imò coram Te sunt, omnia ferè nihil.
Tres sunt Personæ, Deitas tamen unica trinis,
Hinc Unus non tres, in Trietate DEUS.

A.L.

Principium DEUS est, in Principio DEUS ipso,
Et post Principium, Principioquè prius.
Principium sine Principio, à Principio ipso
Principium capiunt Omnia Principia. Ovenus.

De DEO.

Tantus es, Euclides quantum comprendere nescit.
Et Talis, qualem nescit Aristoteles. Oven.

De eo.

Nec sentire Deus, nec mortem homo vincere potest.
Possit: utrumq. facit Christus: utrumq. facit. Oven.

De DEO.

Immensus DEUS est, quia scit tot omnia mente,
Innumerabilis est, unus enim DEus est. Oven.

B.V.

Sponsa DEI, Patrisq. Parens, et filia Fili,
Virgo nec absq. Viro, mater et absq. viro. Oven.

De DEO.

Ut prohibent oculum nebulae discernere Caelum:
Sic videt ob mentis nubila, nemo DEum. Oven
Nemo Deum vidit, pauci audivere loquentem:
Hinc tam rara fides, et magè rarus amor

Laus DEo in æternum.

Poki Baltyckie morze myie brzegi:
Poki Niebieskie nieustaną biegi:
Poki Sabeyczyk z Arabem ofiary
Zbiera na ogień; BOGU cześć za dary.

Ut solem Tellus, Lunamq; stat inter opacam:
Stat peccatum inter meq; DEumq; meum. Owen.

B.V.

Nil mihi prodesses, si tantum Virgo fuisses:
O quantum profueras hinc: quia Mater eras Owen

DEus unus.

Unus creator Pater, indubitatus, adamus:
Nec possunt plures Patribus esse Dii. Owen.

DEus.

Omnia cum videat, nulli DEus ipse videtur:
Solus ubiq; patet, solus ubiq; latet. Owen

Xtus.

Venit in hunc mundum, vidit mortalia, vicit
mortem, et ad superos in sua Regna redit Owen

Sacrificium mundi

Hic mundus, Templum Domini; crux ara, sacerdos
Et mactanda DEo victima Xtus homo. Owen.

Żal Corki uciśnioney przed Matką Oyczyzną wyrażony 1769.

Ja, którą w okrąg otaczaią góry,
Ja, którey same dotykaią chmury,
Ja Ziemia, którą naydawnieysze wieki
Sanocką zowią, od Sanowey rzeki,
Ja, od mych Rządców cierpiąc uciśnienia,
Móy płacz, łzy moie, i moie ięczenia
Jak Syn przed Oycem, iak przed Matką Córa,
Przed Tobą Polska, przed Tobą mą która
Ty iesteś Matką, wyrażam rzewliwie
Żebrząc, błagaiąc, weyźrzy sprawiedliwie
Na dzikie Rządców, Rządców moich czyny,
Odrodków uznasz, a nie Twoie Syny.
Tych ród dwoiaki: inni Gospodarze;
Jnni są, którym dał San Kałamarze.
Płód ich nie ieden, lecz iedno myślenie,
Chęć, rada iedna, na nasze zniszczenie.
Oni spisk czynią, Oni zdrady knuią,
Oni Złych tulą, oni na Nas czuią,
Oni, by sie im z Złemi dobrze działo,
Podatki na Nas układaią śmiało.
Że im z Wawellu Kasztel i Skarb dano
Za to Moskalów u Nas Szacowano.

Że im od Dworu obiecano gaże,
Za to Moskalom każo dać furaże.
I owszem! Sami złożyli Tabellę
Wie Seredyńczuk: bo wziął Karabellę,
Za Tych pisanie. A tę jch robotę
Pacholcy, których maleńką mam kwotę
Po parafiach roznosić musieli
Byśmy Swych Rządców myśl o Nas wiedzieli.
Patrzże Oyczyzno. patrzże Matko moia!
Jakichto Rządców ma ta Cura Twoia.
Tym Oni życzą, którzy cię nielubią:
Tym Oni służą, którzy ciebie gubią.
Tych oni Bracia, tych są przyiaciele,
Którzy mnie z Tobą chcą zagrzebić w popiele.
Ey! Matko moia, racz i Ty w tey dobie,
O nich tak myśleć, iak oni o Tobie.
Dorest! Zmiłuysię, zato ich staranie;
Day im moskiewskie, day pożałowanie.

Głos z łzami zmięszany Cury uciśnioney przed Oyczyzną Matką swoią także ztrapioną na bezwdzięcznych Wyrodków 1769.

Która BOGA prawego wcznieś uwierzyła:
Która swoią's na Wierze trwałość założyła:
Która Berła tym daiesz, tych sadzasz na tronie:
Których pierwey na swoim posadza Piotr łonie:
Która za swe prawdziwe znasz tylko te Syny,
Którzy wraz z Głową Rzymem czczą Kościół iedyny:
Która w pierwszym szacunku, te masz trzy Kleynoty:
Wiarę, Wolność! i Swięte Katolickie Cnoty:
Lechia, Matko moia! ia która na wierze
Mą też trwałość gruntuię: ia która przymierze
Z Rzymskim trzymam kościołem: ia która pieszczoty
Mam nie inne, iak: Wiarę! Wolność! Swięte Cnoty:
Ja twa Cura niezrodna: ia Ziemia Przemyska;
Gdy mię dzikość Odrodków nieznośnie uciska:
Gdy z fortuny mię złupia: gdy wydziera wiarę:
Gdy BOGA bluźnić każe: gdy każe poczwarę
Czcić Samoderżawszczyi; iuż iuż iuż na grobie
Stoiąc, łkam, ięczę, żebrzę ratunku w tey dobie.
Albo widzę, że sama iesteś uciśniona,
Matko moia, mnie jednak, bo będę zginiona
Mnie, mnie Curę twą ratuy. Te grążące fale

na których

Na których, a nawalności przed Tobą się żalę
Moi na mnie, nie Cudzi, zburzyli Ziąkowie;
Słuszniey rzekę, nie moi, z Czartów wyrodkowie.
W mym kraju dwie iest iaskin: czyli dwa są Wyry,
w których się te plęgą głupie niedopyry:
Milczę nazwisk iakoście zowią teto knieje,
Z których ten iad trwiący ta Zaraza wieie:
Lecz ich czyny skażone dość iawnie wydaią,
Wszak kłębek z nici, drzewo z owocu poznaią.
Jawne są mniey wierzącym wszystkie nasze ścieżki;
Ktoż obiawił? te chytre obiawiły Liszki.
Odkryte są przed Złemi, nasze myśli, rady,
Ktoż odkrył? Odkryły tych Wyrodków zdrady.
Niewinne więźnie moi brzęczą kaydanami:
Ktoż ich okuł? Rus okuł za ich namowami.
Zbiory, maiątki moie, Życie, zdrowie
Już nie iest moie, czemu? Ci wzięli Łotrowie.
Ustawy, księgi moie, moie prawa, sądy,
Już nie są moie, czemu? bo w ich poszły rządy.
Szacowna Wolność moia, moia Wiara święta,
Już nie iest moią, czemu? bo przeźń dwoigo pęta.
Złość ich, cną z Rzymem iedność, rwie Tamie, obala
Bo chcą czcić Samodzierzność iak Achab Baala.
Kochaią Nas, iak kochał złośny Kaim Abla:
Bo Nas ta gubi, oni którą ostrzą Szabla.

Nietak Wołkun żarłoczny na niewinne jagnię
Czuwa: nietak zły Tygrys, krwią karmić się pragnie,
Nietak Smok zaiadliwy rzuca się na człeka,
Ni molos zaiuszony tak na potow szczeka,
ani tak Bazyliszek swym wzrokiem zabiia:
Jak mnie żre, kąsa, dręczy, ta zła familiia.
Patrz więc, patrz z łzami proszę, o Matko Łaskawa!
W iakim przez nich ucisku twa Córa zostawa.
Patrz! à słusznie się postąp z temi wyrodkami,
Gdy Synostwo zdeptali; uczyń ich Chamami.
Lub słuszniey zdziałay: za wzor weź asfera Pana,
Gdy Cię Judyth czcić niechcą, uczyń z nich Hamana.

Litera ad P. Gerardum le Delve ord: S. Bened: Gallum, Amicum

Rara, sed certè vera, est hæc Amicitia, cujus specimina amici Amicis, æquè absentes absentibus, ut præsentes presentibus Constanter exhibent. Dotes porrò ejusmodi Amicitiæ, Gerardo Eximio, Gerardo amicorum Rarissimo innatas, ac à natura insitas esse, nemo non videt, nos verò indies, indiesq. experimur. Cor enim Animumq. virtuosissimum Gerardi Optimi, ut olim loco propioris, sic nunc etiam remotioris, adest: æquè nunc absentis, quàm olim Præsentis, erga nos, nostramq Prolem, de plano benignum, gratiosum, sincerum, ac verè amicum, in comperto habemus. quum nunc quoq. hisce amicitiæ favoribus,

Nos, prolemq̃ nostram prosequi non dedignaris, quibus et antea prosecutus es; es verò prosecutus mehercle singularib.
Ex justo ergo presto hæc erunt animis Nostris, quamdiu Nobis ipsa vita presto erit! nec oblitteraduntur unquam: id quod lingua verax, quia lingua Cordis eloquitur, ac contestatur. Suavissimas Dñi æstimatissimi literas, quas ad me d. 12 Januar. a.c. direxisse dignatus est, utpote sinceræ Amicitiæ documentum, cum insigni lætitiâ percepi. Amicissimum Dñi Rndmi Consilium, exequar, scribamq̃ ad D. Hoppe, si tamen votis non responderit effectus; extunc Alexium vere sequenti, forsitan Varsaviæ, aut Cracoviæ pro adipiscenda ulteriori educatione, locandum conabor. Jam demum non desistas Nos tuis perpetuò insignire favoribus, qui sumus, foveq̃ perpetuò tenemur Dñi Rndsmi Cultores, amici servi fid: Antt. L.

De Vita hominis

Vita hominis quid est! orientis flosculus horti,
Sole oriente oriens! Sole cadente cadens!
Życie ludzkie co to iest! iest to kwiat w ogrodzie,
Co z wschodem Słonca wschodzi, niknie o zachodzie!

De fallacia

Nulla fides mundo, nullus fidelis amicus,
Fallit enim mundus, fallit amica fides.

1. Pulvis et umbra sumus, sed pulvis nihil est nisi fumus,
Sed nihil est fumus, nos nihil ergo sumus.

2. Omnis origo mali processit ab arbore mali.

3. Judicis in lite est brevior vox, ite venite.

4. Illos devita, quos infamat mala vita.

5. Athleta Dei unde premitur, inde sublevat. S. Gregor.

6. Quomodo stellae in nocte lucent, in die latent, sic vera virtus, quae saepe in prosperis non apparet, in adversis eminet, illud sane cautella est, hoc necessitatis. S. Bernard. supra Canticum.

7. Vis culpam delere, semel profer miserere
Per miserere mei, tollitur ira Dei.

8. Fac ut nulla tibi sine fructu transeat hora.

9. Dum sonat hora, cave, ne taceat ave.

10. Nil male tam cassum, quia nullum prosit ad usum.

11. Auxilium sic venit ad nos tempore tristi.

12. Hoc est consuetum, comitantur tristia laetum.

13. Esse solet raro, pulchra, pudica caro.

14. Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo.

15. De re terrena nihil aliud est, nisi poena.

16. Si Jesum discis; satis est, si caetera nescis:
Si Jesum nescis; nihil est, si caetera discis.

17. Omnia sub sole vanitas: proinde supra solem veritas. S. Paulin.

18. Deficit ambobus, qui vult servire duobus.
19. Est amor ingratus, cum non sit amator amatus.
20. Pelle sub ovina latitat mens saepe lupina.
21. Patri coelesti, nunquam placuere scelesti.
22. In vestimentis non est sapientia mentis.
23. Omne bonum pomo, perdidit omnis homo.
24. Quod puer assuevit, senior dimittere nescit.
25. Dic homo quid speres, si mundo totus adhaeres?
Tecum nulla feres, licet omnia sola haberes.
26. Quisquis amat mundum, tibi prospice, quà sit eundum,
Haec via, qua vadis, via pessima, plenaq cladis.
27. Crimina si celas, claudent tibi crimina Coelum.
28. Per pravum socium, laberis in exitium.
29. Tutius est vere, morsum fugiendo cavere,
Quàm propè serpentem procumbere virus habentem.
30. Praevalet in cunctis discreta modestia rebq:
Verus amicus erit, qui plus me, quàm mea quaerit.
31. Gratia debet pro munere, si citò detur,
Sed si tardet, non gratum nunq habet.
32. Qui spernat munus non est è millibq unus.
33. Si tibi gratia, si sapientia, formaq detur:
Sola superbia destruit omnia, si comitetur.
34. Hoc Scriptura sonat, finis, non pugna coronat.
35. Plus probo thesaurum docti, quam divitis aurum.
36. Si das plorando, perdis tua munera dando.
37. Quando deest panis, tunc est cibq omnis inanis.

W Ruskim Xtwa Lwowski: Generale, ktore Ci szczodrobliwa Nay.
Stan: Aug: ręka, łaskawie ofiaruie, gdy namiestniczą tu Majestatu
Obeymuiesz Władzę, iako Tronu rozrządzenie, Oyczyzny żądanie,
Ziemian życzenie, Okolicy tey, y wszystkich dobrych Szczęśliwo-
-ści dopełniasz, tak nas wszystkich Swoią y w Swoiey Na-
-szą fortunnością Radosnych, do ogłoszenia w prawdziwym
wyznaniu pociech swoich, obowiązanemi czynisz.
Dziś nie w Uszach tylko, ale y w Sercu wszystkich, Owe Nay.
Stan: Aug: Pana Łaskawego, Krola Mądrego, głośny odzywały się
Słowa; Słowa ktorych żadna Czasow długość nie zapomni,
y naypoźnieyszey Potomności pamiętne będą, Słowa mowię
w dniach niedawno przeszłych, do Ciebie JW Soło, Ustmi
Maiestatu, tak wyrzeczone: Weź namiestniczą Władzę, Na-
-szą, piastuy powagę Osoby naszey w Lwowskim Ruskiego
Generalatu Xtwie; Dostoieństwo to iako y Zaszczyciło, y Wzro-
-wszedło, y bawić nayuwięcey ulubiło w Krzyżach Pilawy, tu
Daniną y Trybutem dla Was należytym iest; O słowa!
ktore na Cedrach y marmurach wypisywać potrzeba! Sło-
-wa ktore wielu przeszłe w podziwieniu, teraźnieysze w
szacunku, a potomność w Zazdrości mieć będzie. Słowa
Pilawie nie podchlibne, Maiestatowi istotne, Nam Ulubione.
Dziś także Oyczyzna Uweselona, ten pociech swoich
czyni odgłos: Oto Syn moy, ja Prawa moie, w ręku

Jego.

Jego złożydam, Część moią Jemu oddadam, dostatku uzposobia
u Jego pieczołowitości Jego polecidam; Bespieczna więc
Całość cała Sprawiedliwość, Sprawiedliwe Prawodaw
ctwo będzie.
Dziś ieszcze y Ojczyzna, Wyrokom Twoim podlegać lubiąca
radosny tak czyni Okrzyk: Pilawa Wyrok Skazuie
więc niesnazkom nie będzie mieysca; Pilawa Prawo-
dawctwo trzyma, więc żadnacym Sprawiedliwości Nikt
niebędzie; Pilawa Sprawiedliwością Władą, więc nie
zawodna, bo Pilawie przysiężona Sprawiedliwość. Pra-
wodawctwo Pilawy Ulubiliśmy, y chęci Nasze Bóg po-
błogosławił, Pan Nay wysłuchał, my osiągneliśmy. To
iest wyznanie Oyczyzny całey, to Wszystkich dobrych.

Twoi nakoniec, toiest Życzliwi Tobie, a w udzielony
Godności Łaski Pańskiey zaszczyceni, w dniu tym, dniu
pożądanie zaiaśniadym, w dniu mnostwo pociech
z świecącego słońca promieńmi równe przynoszącym,
w dniu Szczęśliwość Ojczyzny, nasze usługi, dzido nie,
wychwalonych Czynow Twoich rozpoczynaiącym,
Twoi mowię, w dniu niniejszym, Wiernym Serca
iczyliśmy, to Sercu Swemu czyniemy wyznanie:
Żyi niezamierzone w złotych czasach Wieku, Namiestniku
majestatowi mile, prawodawctwu Obywatelom szcze-
śliwie, a Tronu Władze, Oyczyzny nadzieie, Generatu
Kuśli Żądanie dopełniay chwalebnie; ai krzesło, które

Pi nietylko wielkich Przodkow twoich znakomity Czyny ale y własne dzieła twoie wystawiły, dostąpisz naypierwszych.

A. L.

Mowa. ktora kollegiata Zulkiewz. X.^a Radziw. w Zołkwi witała. 1764.

Po licznych powitaniach, przez wiele iuż tobie ta J.O. X.że Panie nasz, ofiarowanych, niezbliżysz Szczęscia y mieysca temu, mieyscu ktore słynie y tak znakomite twoią Szczodrobliwoscią, żeby radoscią tą, szczęsliwoscią tą, swobodą tą ktore tu z sobą przyniosłes mu, przed tobą samym podszczycało się) Nie bowiem w myslach, nie w słowach, nie w tych sercu niebyło częstszego, ktory twoi sa, i ako pragnienie Oglądania Osoby twoiey, żądanie służenia tobie, usilnosc ciepenia się bytnoscią twoią, nie tęskliwiey żyiące stworzenie ktorekolwiek po grubey y ciemney nocy wesołego upatruie słonca, iak Ciebie J.O. X.że Mieszkaniec mieysca tego, i Sługa twoy oczekiwał pragnął upatrywał y wyglądał każdy. Szczęsliwy moment w ktorym udzielasz nam Uszczęsliwienia tego: mieć Cię Obecnego, Oglądać zdrowego, witać Szczęsliwego; mieć, oglądać y witać tego, ktorego Jmie y Jmienia Zacność, Sława y Sławy blaski, Czyny y Czynow wspaniałość, iak głęboko wschod się rozpoczyna, iak niedostępnie zachod się usuwa iak odległe patrzy południe, iak bez kresow rozciąga się pułnoc, wszędy brzmi, kwitnie, słynie wszędy.

——Summus honos, Nomenq. Tuum, Laudesq. relucent
Quaquà parte Orbis Cynthia, Solq gyrant.
mieć y oglądać Tego. Ktorego Oyczysty Zileynot w Rodo-
witych mitrach JO. w Jagiellonskich koronach Nay
w Purpurach y Trzyregiach Karrhanneyskich Naywy-
szemu Melchisedowi Namieśniczący Dux mitris ma-
gnus Princeps diademate major, Triregio Pater ma-
„ximus Ille Pater.——
Planety dziś nawet Szczęśliwośćin okazuią: Słońce
żeby dwakroć powięlszona pomyślność wroiyło, w Zna-
ku Zodiacznych Bliźniąt stace; Księżyć żeby dzielność
przepowiedział Twoie we Lwie zodiacznym świci;
żeby zaś zupełność uszczęśliwienia naszego pokazał,
w pełni zostace; Aztąd wieszcę, co wieszczył Astrolog:
——Sarmata bis felix Titane tenente Gemellos.
Cynthia plena micat, gaudia plena notat.
Lata dni naszych, czasy obrotow planet od chwili tey
w ktorey widzeniem swoim uszczęśliwiasz Nas, liczyć bysmy [?]
wierność y obowiązku na marmurze, lub kartce, a nie
w Sercu raczey zapisywać się powinny. Oglądaiąc
tedy y Witaiąc Cię, dla wielości pociech, pociech na-
szych wyrazić, dla rozliczności swobody swobod opo-
wiedzieć, dla mnostwa Szczęśliwosci uszczęśliwie-
nia naszego wyrazić niezdołamy. Ile bowiem
na Twoia poglądamy Obecność, tyle nam do Wesołosci

Wesela, do spokoyności uspokoienia, do pomyślności No-
wego przybywa upomyślnienia. Ty powróciwszy do Nas,
Nas Samych nam powróciłeś, bo z Tobą myśla y sercem by-
liśmy; Ty z przybyciem Twoim Szczęście nasze z sobą
przyniosłeś, bo w niebytności Twoiey samo potkany Prze
milenie nieszczęśliwością nam było; Ty z Obecno-
ścią Twoią, radości y uspokoienia zupełność obecne
nam uczyniłeś, bo nie oglądaiąc oblicza Twego w Za-
dorzeych Wesela, w uspokoieniach słodyczy nie czuliśmy.

Dzięki więc Panu Zastępow, dzięki y Tobie Pa-
nemu: że zdrowo na uszczęśliwienie Twoich przyboyć
raczyłeś. Wszakże każdy tu, z Życzliwych Tobie,
żeby lat Pańskich przydłużył do Wieku Twego, Wielu
Swego potowicę udzieliwszy, przydałby, gdyby dozwolił
Nieba. Wszakże lat kresem żadnym nie Zamie-
rzonych, z gruntu Serca życzemy

Poscimus ex animis, totad et fata juberent,
Hos vita fines habeas, quos mundus habebit.

Atoli: gdy nieśmiertelnych żyć nie możesz, żyjże nay-
dłuższe = Adom ten Boski, – wszak hoyności Twey Wi-
zerunek – w względney mieć pamięci; y tuż w Przybytku
tym Boskich, – wszak w bezkrwawnych offiarach o Wdzię-
czne, zawsze przed Panem Zastępow pamiętnych – na łonie
Swoiey Łaski piastować nie przestaway A L. M

Ad P. Gerardum le Febre Ord. S. Bened: Gallum, Amicum responsoria.

Literas Dñi Rndmi; quibus me, Consortemq ac Prolem meam dignatus es, percepi, percepi verò æque distinctissimo animo, ac respectu maximo. est cultissimæ harum, et plusqm Ciceronianæ Energiæ, qui respondendo par sit, necesse Gerardq sit! Certè pennæ hæ, quæ Gerardianis pares forent, desunt Nobis; veruntamen dulci huic officio, omnino pares esse anhelamus, ut et addictione animi, et propensione Cordis nostri perpetuò Tibi toti dediti simus. Appromissus orituro Vere, in regionem eam Dñi Rndssmi adventus, omnibus Ejus amicis, et præsertim Nobis desideratissimus est. Quocirca utinam æstatis, autumni, et hyemis tempora, momento effluant! utinam sol ille Veris nasciturus, momento illucescat! quô nempe jucundo Gerardi Optimi aspectu citius gaudere, Eumq ad coram complecti possimus. Quem veneratione, cultu, pectoreq integerrimo, quò advixerimus, prosequi non desistemus Cultores, Amici; Servi- veri, sinceri, humillimi. Jul: et ant: L. L. [illegible]

De merito hominis.

Tempora prætereunt, labuntur temporis horæ,
Quod tamen est meritus, solvere debet homo.

Allegoriae, seu Ænigmata

Quae dicitur Sphinx proposuisse: Edipo verò Solvisse.

1. Dimidium Sphera, Spheram, cum principe Roma
A te poscit homo, poscit et ipse Deus. - - - - - „ Cor.

2. Tolle caput Cervi, caput ovis, viscera Corvi:
Offerto ista Deo; tumq beatq eris. - - - - - - „ Cor.

3. Dent omnes, quaecumque volent, dent omnia munera:
Ter Deus, hoc quod amas; cor tibi dono Meum. - - „ Cor.

4. Quae manè incedit pedibq natura quaternis;
Luce bipes mediâ, Sole cadente tripes. - - - „ Homo

5. Qui vivens, moriensq homo triliteralis habet? - - - „ Fur.

6. Non possum nasci, si non occidero matrem:
Occidi matrem, o me manet exitq idem:
Id mea mors patit, quod jam mea fecit origo? - - - - „ Certasta. seu Vipera.

7. Corpus, opes, animam, consortia, foedera, famam:
Debilitat, perdit, necat, odit, destruit, aufert. - - - - - - „ Meretrix.

8. Mitto tibi navem prorâ puppique carentem. - - - - - - „ Ave.

9. Ante meâ pereo, tumulum mihi fabricor ipse:
Fila mei fati duco, necemq neo. - - - - - - - - „ Bombix

10. Ipsa sibi Proles, suus est Pater, et sua Mater:
Nutrix ipsa sui, semper alumna sibi. - - - - - - Fenix.

11. Summè caput, curret; ventrem superadde volabit:
Adde ventrem, comedes; et sine ventre bibes. - - - - „ Vinum.

12. Furfurem edit, pannum, panem quoq sustineamus. - - - - „ Sg. tinea. mg.

13. Quam Mater genuit, genuit quoq filia matrem. - - - - „ Glacies.

14. Nuda suis plummis volucris, sedet arbore nuda
Hanc veniens hospes, qui caret ore vorat. - - - - - „ Nix.

cat Dem.

aliter Supg.

15. „ Pulvis aqua tenuit, modico cum pondere lapsa
Sole madens, estate fluens, in frigore siccus. . . . . . Glacies. Nix.

16. „ Tota mihi dormitur hyems, et pinguior illo
Tempore sum, quo me nonnisi somnus alit. . . . . „ Glis.

17. „ Quis essem? me nemo videt, nisi qui sua lumina claudit. „ Somnus.

18. „ Angelus in penna, latro pede, voce gehenna. . . . „ Pavo.

19. „ Sedes pedes senos numeravi, mox modo binos. . . . . „ Eques.

20. „ Nullos edit nisi mota sonos. . . . . „ Campana.

21. „ Tot mihi sunt lacrymae, sed non est causa doloris:
Et qui me genuit, sine me non nascit ipse. . . „ Ignis et Fumus.

22. „ Litera me pavit, nec quid sit litera novi
In libris vixi, nec sum studiosior inde. . . . . . . Tinea.

23. „ Elia, Lelia, Crispis, nec vir, nec mulier, nec anus,
nec casta, nec meretrix, nec pudica, sed omnia. . . „ Nemo scit.

Ænigmata Polonica.

1. „ Żaden mego nie wysłowi Panegiryk rodu;
nie mam sam byta, matki, głowy, tyłu, przodu.
nigdy zawsze i wszędzie, że mi służą stawa:
wszem daię sam nic nie mam, Syn mi moia mowa. . „ Bog Chr. Ktorego Syn Verbum.

2. „ nie kwiat iestem zawsze kwitnę; frukta moie dziwnie święte
Iestem koncha z rosy rodzę; po krzyształach suchą chodzę B. V. M.

3. „ Jak człek iest nie widzi nie gada; Inny iest, co za niego
Skutkiem odpowiada. . . . . „ Smug. SS.

4.	Mam kule, niemi strzylam codziennie do nieba Te postrzały są miłe Panu ziemi nieba. - - - - -	Modlitwa
5.	Bywam w prassach męczarniach iest krew moia droga: Do ia piią Bogaci: z niey iest chwała Boga. - - -	Wino.
6.	ni mi Oyciec, ni Matka, ni złe, ni mi dobrze z niego: A przecie niespuszczam go, nigdy z oka mego. - - -	Słonecznik
7.	Slepy zmierzchem przyszedłszy, lecz wiele naronił: Iednooki ie zebrał i dla deszczu schronił. - - -	Słońce, i Nędza.
8.	Ja sam niewiem co gadam, rozumi mię drugi: Z cudzych krajów wychodzę dobrym do posługi. Stoie, to też wiszę: burczą mi wnętrznosci: Wszystkie czasy ogłaszam nie moge wiecznosci. Ciągnie mię na torturze, dzień Pan, lub sługa; A w tym rygorze iestem dobrym nie dosługa.	Zegar.
9.	Dom mną głośny, bespieczny, mną się Pan pochlubi: Bom mu iest wiernym: sam mię zwierz, złodzi nielubi.	Pieś dobry.
10.	Wszak drżą wszyscy przedemną, mosty stawiam sklane: Iednak mię się nieboią dobrze przyodziane. - - -	Mróz.
11.	Latam, ale nie żyię: w białey barwie chodze: W iedney się stronie w lecie, w drugiey w zimie rodze: Mam nieprzyiaciół: Słońce, ogień, wodę: Miło iazdę sprawuię: często w zdrowiu szkodze.	Snieg.
12.	Niemam Oyca, ni Matki, żyię i umieram: Wraz kolibkę i pogrzeb sam sobie obieram. - - - -	Tenże, lub Jedwabnik
13.	Nie kleynot nie pieniądze, nie iestem czym drogim: Krolom, Panom, Kapłanom smakuię, ubogim.	

Proch iestem.

14. Proch iestem, a nie ziemia, przy mnie się poznaią:
Ja sprawuię że iedni drugim sto lat daią.
Łzy czasem wyprowadzam, i chorob wyzwalam:
Jedna mię rzecz nie lubi: bo ia żytnie walam. ... Tabaka.

15. Nie żyię a mam głowę i ięzyk pod szyią:
Częstokroć ludzie zemnie i giną i żyią.
Nie gadam, poki mię kto za ięzyk nie ciągnie:
Rąk nie mam z daleka moy pocisk dosięgnie.
Nie mam gęby, a przecie każdemu napsztykam:
Dogonię wszystkich, a sam nigdy nie umykam. ... Pistolet.

16. Żelazo, kiie ciężkie, niewinnie ponoszę:
Potym wszystkim ziedzą mię lub dadzą za grosze. .. Chleb.

17. Wewnątrz cierpię gorączkę, tył mi w zimie daią:
Stoię iak wryty w ocie, nic o mnie nie dbaią. ... Piec.

18. Nie byłem, a mam 4 sobie dane nogi:
Nie koziem ani wołem iestem a mam rogi.
Każdego dnia u Panow biorę barwę białą:
Srebra, potraw i trunkow, mam kupotę niemałą. ... Stoł Pańsk.

19. Czarnym nakiś mię morzem, gęsi zemnie piią:
Na głowach nieśmiertelne laury wielom wiią. ... Pioro i kałamarz

20. Biały iestem, iako śniegi: mądrym mię potrzeba:
Wielom śmierć zemnie żywo, drugim daie chleba.
Że po mnie często chodzi, czarne ślady czyni:
W czasach pilnych stawia mię, zawieraią w skrzyni. Papier.

21. Nie żyię, a czołgam się, mam palce bez ręki:
Choć mię matka nie swierzbi, drapam ią do męki. ... Brona.

22. Jestem Domator, hardo głowę ogon noszę:
Niejestem Matematyk, wymiar czasow głoszę.
Kiedy wstać, iaka Aura, Oracz mię się radzi:
Krol zwierząt mię się boi, niemiłym czeladzi. ... Kogut.

23. Nie kat iestem, ani tyran, a mam rozgi hie:
Są niewinnych na ozdobze, winnych w Sądach bie.
Pałace, dwory piękne, proste chaty klecę
A sam stoi pod niebem, śnieg, słota nań leci. .. Las.

24. Matką iest wszystkich rzeczy, przecież nieużyta,
Boki ostrym żelazem niebędę przeszyta.
Aż mi na gębę wszego plugastwa nakłada,
Nadam mych Okrutnikow pożytkow gromada. .. Ziemia.

25. Mam zęby, iak kret w ziemi, a na wierzchu rogi
Gdzie tego nie ma zwierza, tam nie stoią brogi. - Pług.

26. Mam szklanne fundamenta, spod z drzewa i słomy,
Niebezpieczny żywota, na nim dzban gliniany.. Statek na Wodzie płynący.

27. Bog mię stworzył, bok spłodził, iest to rzecz rzadka
Mąż moy iest mi Oycem, oraz mi iest Matka.
Oyciec moy wyszedł z Ziemi, a ia wyszła bokiem:
Młodszam iest krotkim czasem, a nie całym rokiem. . Ewa.

28. Kąsam a nie połykam, w pracy zawsze zęby
Innym czynię pożytek, a sobie otręby. . . . Piła.

29. Mam Oczy iak talerze, czasem iak tablice:
Ślepy iestem, ieno świat swey umknie źrenice. . Okno.

30.	Własne dzieci pożeram: długa mi iest broda: Setnieyszym niż Mathusal: pamiętam Nemroda.	Czas.
31.	Iestem z mięsa, i ze krwie, à nie mięsem przecie Mam takich co zdziewam i w zimie i w lecie. Głowę mi mądry uciął: wziął serce z wnętrzności: Pić kazał czarny napoy, i gadać skrytości.	Pioro Pisarskie
32.	W Azyi przed krolem siedzę iak nadęta: W Europie szanuią mie naymnieysi panięta.	Czapka : Kapelusz.
33.	Trzepam się ustawicznie, a nie iestem lekkim: Czasem iestem iako stal, à czasem też wietkim. Czuię żal, i wesołość, czuię i kłopoty: Iak długo ia żyw iestem, żyie Pan moy poty. . . .	Serce.
34.	Nie mam miecza, ani woysk, wszystko przecie gubię: Dążę w gorę, mam iasność, ciepło sieię, lubię. Swiatu iestem potrzebny, niewiem nigdy chowy: Zginę w lot bez pokarmu, albo też od wody.	Ogień.
35.	Ieść nie dam aż mię stłuką: słodkość we mnie skryta: Matka mię w ten czas rzuci, gdy dobrze wybita. . .	Orzech Włoski.
36.	Nie mam gęby a ranię: chorzow blaskiem straszę: Krzyżem się uzbroiwszy, wielu w życiu gaszę. . . .	Szabla.
37.	Bez słońca nic nie mogę, wieczorem umieram: Iestem odźwiernym zawsze, do prac drzwi otwieram.	Dzień od Słońca
38.	Mam kożuch wyśmienity, lecz skorzem podszyty: Wilcy mię bardzo lubią, i wrogi w lasach skryty. . . .	Owca.
39.	Iestem z lasu, mam duszę ale ta nieżywa: Głos moy Stworcę zwykł chwalić, i na godach bywa. Mam konia i Barana, z niemi iednym głosem Nucę, stan swoy mam płaski, iestem z wielkim nosem.	Skrzypce.

40. Mam iasność, ale ciemna: mam rogi, nie bodę:
Ubywam, i przybywam: wszystkie czasy Rodzę ..... Miesiąc.

41. Wylągłem się w Papierach: zawsze w xiążkach żyię:
A nie umiem Litery: choć mi utną Szyię. .... Mol.

42. Pan iestem wielu rzeczy, a te nie są moie:
Co większa, że po śmierci na powietrzu stoię. ... Złodziey.

43. Ślepy z mierzchem przyszedłszy lecz wiele narobił:
Jednooki zaś zebrał, i dla deszczu schronił. ... Miesiąc w nocy / Słońce w dzień.

44. Kto strawą a ia wiatrem moie członki pasę:
Co kolorów? te na mnie iak wybił przez prasę
Nie chodzę, nie latam, nie iezdzę, nie brodzę:
Gdzie człowiek żyć nie może, ia się sam tam rodzę. Chameleon Zwierz.

45. Jest mi chłodno, nie głodno, pić mam zawsze wiele:
Dwoynog, Czwornog, i Łatacz zdradę na mnie ściele.
W granicach mey lat wiele moye żyć bespiecznie:
W tym mnie biorą, ćwiertuią: tak ginę wiecznie. ... Ryba.

46. Uwesela, albo trapi: tu człek stęka, albo chrapi. ... Łożko.

47. Com iest, i iakim iest, iesli mię kto spyta:
Wąż mię dobrze wyraża, co swóy ogon chwyta. ... Rok.

40. Widzi nasza kraina, i strona podziemna,
Że maiąc oczy 1000, iestem ślepa ciemna:
Z Sierpem, lub z kołem światu do usług przybywam:
Rodzę wszystkim spoczynek: złodzieia pokrywam. Noc.

49. Jest nas czterech rodzonych, lecz sobie nierównych:
Nas mnieyszych starsi maią za swych wrogów głównych:
Bo nas zawsze ścigaią: ociec na nas wsiędzie:
Ciężary na nas wali, gdzie zechce, tam będzie. ... Wóz o 4. kołach

50. Jem nad miarę i piię: mam codzień zapusty:
W ten czas mię śmierć zasłuży, gdy zbyt będę tłusty. Wieprz-Karmny.

51. Trzy laski w iedney rzeczy, druga za nią z kropką będzie
trzecia u góry przekreślona, czwarta kołem otoczona:
tu się wije wąż misterny, za nim miesiąc niezupełny. Miłość.

Ad Praesidentem Tribunalis

Fuit illa apud antiquos pervulgata omnium consensu recepta opinio, ut illi, qui ad examinandas Civium causas deligerentur, non judicum, sed Parentum, accommodatiore ad explicandam muneris praestantiam, vocabulo appellarentur. Illme Tribunalis Exmi Praesidens. Et certe quod in privata domo, et familia Pater, hoc in Republica praestat Judex. Praecipit ille filiis, quid agant, et qua ratione agant, hic jura Civibus mandat et ad pietatem, ad rectum atque honestum, spe praemiorum invitat, a delicto proposita poena deterret. Illius arbitrio universa regit domus, istius judicio Civium salus administratur. Ille quas congesserat opes, aequali distribuit in filios ratione, hic ut Ea, quae a Civibus possidentur, jure et ex aequo retineantur, invigilat. Quid igitur vetat, Illme Praesidens, quominus Te de publica Civium salute, eorumque fortunis sollicitum, suavissimo Parentis nomine salutemus. Hunc profecto honorem sibi vendicat Tua in audiendis Causis indefessa vigilantia, Tua in iisque cognoscendis decernendisque prudentia, Tuum illud amplificandae publicae felicitatis ardentis studium. Veniet illud tempus, Praesidens Illme, quo pro his immortalibus in Patriam promeritis, ad sacerrimas Ecclesiae promotus infulas, et vigilantissimi Pastoris, et amplissimi Senatoris nomine ab omnibus salutaberis.

Kl. Filipecki

Votum domu herbu Łabędź.

W dzień dwudziesty i szosty Lipca, ieszcze mało
Co na swiat Zorza wstała, ieszcze się płukało
w Baltyckich słońce brzegach, ieszcze się ukryły
Gwiazdy, iak nas głos doszedł, głos słodki y miły,
Cudney pełen wdzięcznosci. iak ni my Syreny
ni ty słodki Apollu, Parnawskie Kameny
Ni my, ni Orfeuszu ty, którego miła
Lutnia skały do pląsow, y lasy wzruszyła,
Ślicznie zabrzmieć możecie. A przez cudne pienia
Te było słuch pieszczące słyszeć wyrażenia:
Dziś żyć, iako w Wiecznosci żyć, iest równie miłe,
bo dziś złote momenta, dziś perłowe chwile,
Dziś iasność wyiskrzonych gwiazd śliczniey przyswieca,
Dziś noc Cienia nieznała, iak w pełni Xiężyca,
Dziś mogą doyzdrzalszy- milszy kwiat. Dziś kłosy
Plenne- dziś manna z niebios była miasto rosy,
Dziś wolny z Zefirami Fawoniusz wieie,
Dziś rzęsistszy pogodne słońce blask rozsieie,
Dziś Kolowriny wielkiey Anny swiat obchodzi!
Ciekawi będąc wszyscy, co to iest? Widzenia
W przod mieysca dobiegliśmy, nim wdzięk ustał pienia,
Ni Rey, Ogrod rosliczny; Znaydziem; tam dziwne
Laury kwitną, tam rozczki drzewią się oliwne,

Tam kwitty liliowe- tam Elizow role-
Tam mirrhy- tam wspaniałe wznoszą się topole.
Tam licznym wina gronem okryte macice,
Tam miły widok dają wyborne ulicze,
Tam szczepow wszelkorodnych okryte owsie,
Tam wdzięczny od Wod żywych szemr słychać w opoce.
Gdzie zdroy zpod laurowey sączący się Pieni,
Mieczniejsze niżli Paktol, lub. Tag nasty pieni,
Nie krzemień, ale perły, nie piask minerały
Wyrzuca- z dyamentow brzegi zawiarł skały
Opasuią wokoło- balsamowania wonią
Cynika- zdrowie niesie- rzeczur duch y ochronią.
Lecz wdzięcznoś szczegulniejsza, patrzącemu oku
Pływaiący wśrzod zdroiu w tym cudnym źrzodle
Przydaie Łabędź. w prześliczney postawie
Wzrok iak gwiazdy świecący, pior milszy nad Pawie,
Puch. ktory śliczne ptaka przyozdabiał stronie
Gasi wszelki iasności swą kleynot w koronie.
Plec y szyie tak miłe upiękrzaią piory,
Jak ani w Chinach śliczne rodzą byśiory,
Złote nogi, paznokciem. ktory rośnie zciała,
Z przedniejszego Szafiru natura przybrata,

Y ściszka za płynącym kędy się nastręcza,
Jak w wodzie blask wyraża, jak w obłoku tęcza,
W reszcie cudna jest śliczność w samey nawet cieni,
Za ni rubin z purpurą lub koral się mieni.

Plonu, Ogrodu, Zdroia y Łabędzia Cudne
Widzenie, gdy nas wprawia w rozumienie trudne,
W tym z Empiru górnego słyszym, owo zgoła
Śliczniejszy niż Anielski, snadź Boski głos woła:
Ten Cud zdroia czerstwieyszych Lat dzielność tłumaczy;
Ten Ogrodu wdzięk, fortun plon, y Cnoti blaski znaczy:
A Cudny Łabędź Anny Zacność okazuie:
Widok ten cały, moia moc w niey ustatkuie. A.L.

Querimonia Virtutis.

Rarus amoris Amor, Virtutis Nullus Amator:
In pretio pretium nunc, in honore honor est.
Divitiae prostant, emiturq. pecunia nummis;
Et sua jam virtus praemia vilis emit. Oven.

Petrus.

Ultimus in Solyma Caiphas fuit urbe sacerdos:
ut perhibent; Romae primus in urbe Kephas.
Oven.
Incepto fratrem Cain orbe, occidit Abelem:
Incepta fratrem Romulus urbe Remum.
Roma Remi polluta recens, ut mundus Abelis,
Sanguine: principium est orbis et urbis idem. Oven.

Ludzi, czem mieszcz[illegible] polla mity czasowy [illegible] thony Panowie

Cześć Anny, którey w zacnym dniu jest rocznica, o pociech nie mało.

[illegible] Dziś to Oglosiemy

Na [illegible] Synu tej Oto [illegible] Jedi

[illegible] honorow składamy za pal[illegible]

[illegible] dola nieca [illegible]

[illegible]ciach Synow, Matki [illegible]

A[illegible] niech [illegible] wszystkich [illegible]

Descriptio Anni: mensium, dierum, horarum, temporum, æquinoct. Solst.

Anni 4 partes.
Ver, æstas, autumnus, hyems.

Æstuat à Geminis: Autumnus Virgine surgit:
Bruma Sagittifero: Ver Piscibus incipit esse.

Idem aliter.

Dat Clemens hyemem: dat Petrus Ver Cathedratus:
Æstuat Urbanus: Autumnat Symphorianus.

Idem Polonicè.

Od Bliźniąt rozczynay Lato: Jesień Panna rodzi:
Zima się zas od Strzelca: wiosna od Ryb przodzi.

Quæ pars anni quid præbet mundo.

Poma dat autumnus: Formosa est messibus æstas:
Ver præbet flores: igne levatur hyems.

Æquinoctia
Vernum et Autumnale.

Lamperti, Gregorii, nox est æquata diei.

Solsticia
æstivum et Brumale.

Vitus cum Lucia, sunt duo Solsticia.

Menses XII.

Januarius: Februarius: Martius: Aprilis: Majus: Junius: Julius: Augustus:
Styczeń: Luty: Marzec: Kwiecień: Maj: Czerwiec: Lipiec: Sierpień:

September: October: November: Xber.
Wrzesień: Pazdziern: Listopad: Grudzień

Iidem versu computati.

Styczeń ztyka się z rokiem: Luty srogi: Marzec
Ze morzy; i w nim umarł już nie ieden starzec:
Kwiecień od kwiatow rannych: a Maj ze zielony:
Czerwiec od Czerwu: Lipiec z lip kwiatu rzeczony:
Sierpień od sierpa żniewo: Wrzesień iest Maikiem:
Paździerznik od paździerza: Listopad z liściem
niezliczonym list zrywa: w tym Grudzień nastaie
Od grudy, Rok nowemu stary rządy zdaie.

Qui mensis quot dies numerat.

Wrzesień, Listopad, Czerwiec, Kwiecień trzy krzyżyki:
Inne dzień nad trzydzieści biorą w swoie szyki.
Luty zaś dwadzieścia ośm dni swoich rachuie:
Lecz w lat cztery, przybysz mu dzień ieden daruie.

Idem Latine.

Triginta: Aprilis, Iunius, Septemq, Novemq;
Uno plus alii: viginti Febrius Octo:
Bissextili Annô superaddit unum ad Octo:
Et tunc bis, Sexto Martis die ritè Calendas.

Quot cuiq; mensi Nonae, Calendae, et Idus sint.

Prima dies mensis cujusq; vocanda Calendae:
Sex majus Nonas, October, Julius, et Mars:
Post quas, quot Luces totidem numerato Calendas:
Atq; diem primum mensis supradde sequentis.

Idem aliter.

Sex majus nonas, October, Julius, et Mars:
Quatuor ac reliqui dabit Idus quilibet Octo.

Idem aliter.

Tradita, Quando, Refers, Sedulo, Refutata Sodalem:
Rufus, Tardè, Sedet, Refugus Sodalicia Tondet.

Tabella Calendar, nonar, et Iduum.

	Janu. Aug. Xber.	Mar. Maj Julig Ober.	April. Jun. 7ber 9ber.	Febru-arius.	Febrüa-Intercalaris
1.	Calendis.	Calendis.	Calendis.	Calendis.	Calendis.
2.	4 nona.	6. non.	4. non.	4. non.	4. non.
3.	3 nona.	5 non.	3. non.	3. non.	3. non.
4.	Prid. non.	4. non.	Pr. non.	Pr. non.	Pr. non.
5.	nonis.	3 non.	nonis.	nonis.	nonis.
6.	8 Idus.	Prid non.	8. Idg.	8. Idg.	8. Idg.
7.	7 Idus.	nonis.	7. Idg.	7. Idg.	7. Idg.
8.	6 Idus.	8. Idg.	6. Idg.	6. Idg.	6. Idg.
9	5. Idus.	7. Idg:	5. Idg.	5. Idg.	5. Idg.
10.	4. Idus.	6. Idg.	4. Idg.	4. Idg.	4. Idg.
11.	3. Idg.	5. Idg.	3. Idg.	3. Idg.	3. Idg.
12.	Prid. Idg.	4. Idg.	Pr. Idg.	Pr. Idg	Pr. Idg.
13.	Idibg.	3. Idg.	Idibg.	Idibg.	Idibus.
14.	19. Calen.	Prid. Idg.	18 Calen.	16. Calen.	16 Calen.
15.	18. Calen.	Idibus.	17. Calen.	15. Calen.	15. Calen.
16.	17 Calen.	17. Calen.	16. Calen.	14. Calen.	14. Calen.
17.	16. Calen.	16. Calen.	15. Calen.	13. Calen.	13. Calen.
18.	15. Calen.	15 Calen.	14. Calen.	12. Calen.	12. Calen.
19	14. Calen.	14. Calen.	13. Calen.	11. Calen.	11. Calen.
20.	13. Calen.	13. Calen.	12. Calen.	10. Calen.	10. Calen.
21.	12. Calen.	12. Calen.	11. Calen.	9. Calen.	9. Calen.
22.	11. Calend.	11. Calen.	10. Calen.	8. Calen.	8. Calen.
23.	10. Calen.	10. Calen.	9. Calen.	7. Calen.	7. Calen.
24.	9. Calen.	9. Calen.	8. Calen.	6. Calen.	6. Calen.
25.	8. Calen.	8. Calen.	7. Calen.	5. Calen.	5. Calen.
26.	7. Calen.	7 Calen.	6. Calen.	4. Calen.	4. Calen.
27.	6. Calen.	6. Calen.	5. Calen.	3. Calen.	3. Calen.
28	5 Calen.	5. Calen.	3. Calen.	Pri Calen.	Pri. Calen.
29	4. Calen.	4. Calen.			
[illegible]	[illegible]	3. Calen.	Pr. Calen.		

Numerus Turcicus

1. Bir.	21. Jermibir.
2. Iki.	22. Jermiiki.
3. Uc.	23. Jermiuc.
4. Dort.	24. Jermidort.
5. Bez.	25. Jermibez.
6. Alty.	26. Jermialty.
7. Jedy.	27. Jermijedy.
8. Sekiz.	28. Jermisekiz.
9. Dokuz.	29. Jermidokuz.
10. On.	30. Otuz.
11 Onbir.	40. Kirc.
12. Oniki.	50. Eli.
13. Onuc.	60. Altmis.
14. Ondort.	70. Jetmis.
15. Onbez.	80. Sekizan.
16. Onalty.	90. Dokizan.
17. Ongedy.	100. Juz.
18. Onsekiz.	1000. Bin.
19.	10000.
On-dokoz	Onbin.
20. Jermi.	2000. Ikibin.

&c. &c.

De die Paschali.

Pascha his undenam martis, non praevenit unqm:
Vicenam et Quintam post nec Aprilis abit.

Idem polonicè.

Nad dwa dwadzieścia marca, niech Paschа nieskapi:
Nad pięć dwadzieścia kwietnia, niech wyżey nie stapi.

Apostoli cum Insignis

Piotr:	Andrzey:	Jakub więk:	Jan:	Tomasz:	Jakob mniey:
Claris:	Crux major:	Baculus:	Sciphus:	Hasta:	Fustisque
Filip:	Bartłom:	Matheusz:	Szymon:	Tadeusz:	Maciey:
Crux:	Culterq:	Bipennis:	Serra:	et Clava:	Securis.

Idem Polonicè:

Klucze, krzyż, laska, kielich, włocznia, i kiey szczery:
Krzyż, nóż, halabart, piła, pałka i siekiery.

Nunc benè prata virent, Ceresq. Nemusq. reflorent:
Cum Orbi reddideris Posphore clare diem.
At campo flores, undis non venerat fluxus:
Phebe tuum Nobis, Te prohibente jubar.

AL

Laus tua cum terra stabit, coeloq. manebit:
Nec, nisi cum mundus concidet ipse, cadet. Oven

Stat id in populo tua spectatissima Virtus:
Ne quis adulari me Tibi posse putet. Oven

Stanislaus Rex Poloniae.

D. desiderio desideravi regnare vobiscum, antequam moriar.

R. Spiritu ambulasti, sed desideria Carnis non perficies.

Xaverius Regius Princeps Saxoniae.

D. Si gratiam in oculis vestris inveni, Servum vestrum ne transeatis.

R. Forsitan hæreditatem plantabis.

Carolus Regius Princeps Saxoniæ, Dux Curlandiæ.

D. Spes est data membris à Patre

18

Principium sine principio! sine fineq; finis!
Semper ubiq; patens! Semper ubiq; latens!
Omnia producens! Conservans! atq; Gubernans!
Solus ab æternus! Solus et Omnipotens!
Auctor naturæ, Cæli, Terræq; Creator!
Lunaq; Sol, Stellæ, Numine facta Tuô.
Nil sine TE factum est! per TE sunt omnia facta!
Est opus omne Tuum! Quod fuit, est, et Erit!
Est DEUS! est, et Semper erit! semperq; futurus!

D. omnia dabo, si adoraveris me.

R. Vade retro, non tentabis Dominum Regni tui.

Stanislaus Poniatowski Dapifer M. D. Lithuaniæ.

D. Ponam Thronum meum in aquilone.

R. Et adorabunt te Fratres tui. /: Hic Rex factus est :/

De die Paschali.

Pascha bis undenam martis non praevenit unqm:
Vicenam et quintam post nec Aprilis abit.

Idem polonicè.

Nad dwa dwadzieścia marca, niech Pascha nieskapi:
Nad pięć dwadzieścia kwietnia, niech wyżej nie stąpi.

Apostoli cum Insignüs

~~Erga~~ illum igitur cuncti diligere jure tenemur
Sors, mors, vita salus

Laus tua ...
Nec, nisi cum mundus concidet ipse, cadet. Over

Scit id in populo ~~tua~~ spectatissima Virtus:
Ne quis adulari me tibi posse putet. Over

Explicant desideria pretendentium Sechii Regni cum Procer responsis.

Stanislaus Rex Poloniae.

D. desiderio desideravi regnare vobiscum, antequam moriar.
R. Spiritu ambulasti, Deo desideria Carnis non perficies.

Xaverius Regius Princeps Saxoniae.

D. Si gratiam in oculis vestris inveni, Servum vestrum ne transeatis.
R. Forsitan hereditatem plantabis.

Carolus Regius Princeps Saxoniae, Dux Curlandiae.

D. Spes est data membris à Patre.
R. Nemo potuit dare, quod non habuit.

Pretendentis Angliae Filius.

D. Domini hominem non habeo.
R. Vade ad Natatoria Syloe.

Edvardus Princeps de Josck Frater Regis Angliae.

D. Si me quaeritis, sinite hos abire.
R. Ecce homo! turbaq respondit: tolle, tolle, quomodo enim huc intravit non habens vestem nuptialem: ducat ad tenebras exteriores.

Henricus Princeps Frater Borussor. Regis.

D. Ego et Frater unum sumus.
R. Absit in his gloriari.

Joannes Branicki Castell. Cracoviens M. D. Poloniae

D. ab utero matris meae Stimulus meus.
R. Quaere verborum naturam.

Augustus Czartoryski Palatinus Russiae.

D. omnia dabo, si adoraveritis me.
R. Vade retrò, non tentabis Dominos Regni tui.

Stanislaus Poniatowski Dapifer M. D. Lithvaniae.

D. Ponam thronum meum in aquilone.
R. Et adorabunt te Fratres tui. (: Hic Rex factus est:)

Stanislaus Princeps Lubomirski Subdapifer Regni

D. Sanguis Sanguinem Regum tetigit.

R. Havit aquilas et volavit.

Franciscus Potocki Palatinus Kijoviæ

D. Veniam cum potentis adjutorio.

R. Et permanentem non habebis civitatem.

Omnes simul Prætendentes.

D. Quem ergo vobis vultis Regem?

R. Eum, quem Ipsi Deus fidelem, justum, proficuum Patriæ, elegit ab eterno, in tempore tandem vota Senatus ac incolarum Regni libere confirmabunt.

Medyator Kabała na Litewska i Koronna

Niechay domyslna kabała ustaie
Cnota tron Polski, nie przypadek daie
Niżli te wota stwierdzi Lud i Niebo
Lecz Seciś i biedz więcey nie potrzeba.
J Wszyscie zmacha, i Zatchnie Pogonia
Aż tam ktoś stanie bez strzemion i konia.

Quidam scripsit Stan. Aug. Regi Pol. sub quadrag. posuit.

Cudne z rządy, Boskiey opatrznosci:
Syn Król, Oyciec Senator, a dziad podstarosci.

Quatuor irrevocabilia.

Cztery rzeczy na Swiecie nigdy niewrocone,
Czas, młodość, cne Panienstwo, słowo wyrzeczone.

Axiomata Mathematica

I.

Tertia, quarta qualis: tota Lunatio talis.

II.

Quando Marcus Pascha dabit: Antonius Pentecosten celebrabit:
Joannes in Corpore stabit: pro tunc mundus, vae clamabit!

III.

Manè rubens Coelum, venturos indicat imbres:
Serò rubens Coelum, cras indicat esse serenum.

IV.

Ignavus bubo, dirum mortalibus omen.

V.

Forma, figura, locus, tempus, cum nomine sanguis,
Patria, sunt septem, quae non habet unus et alter.

VI.

Principia sunt, quae nec ex se, nec ex aliis, sed omnia ex ipsis sunt.

VII

Nemo dat, quod non habet — productio ad existentiam terminatur.

VIII.

Constitutivum est ejus ab omnibus aliis distinctivum.

IX.

Omnia abhorrent à sui non esse, et appetunt in esse conservari.

X.

Nihil est in intellectu, quod prius non fuerit in sensu.

XI.

Per illud res essentialiter constituitur, per quod ab aliis essentialiter distinguitur.

XII.

Nobilius est perficere, quam perfici — Beatius est dare, quam accipere.

XIII.

Operari sequitur esse — esse sequitur existere.

XIV.

Malum ex quocunque defectu oritur — bonum ex integra causa.

XV.

Quale fieri tale esse, - Causæ sunt sibi invicem causæ.

XVI.

Quid facit actus actu- hoc facit potentia potentialiter

XVII.

Affirmatio est causa affirmationis, - Negatio est causa Negationis

XVIII.

Conservatio est continuata productio.

XIX

Frustanea est potentia, quæ nequit ad actum reduci.

XX.

Admisso uno absurdo, sequuntur cætera.

XXI.

Possibili posito in actu, nihil sequitur absurdi: actu.

XXII.

Implicat modus modi- et idem esse et non esse

XXIII.

Quæ sunt dispersa in superioribus, sunt unita in superi-
„ oribus. Dionis: Areop.

XXIV.

Quid quid est, quamdiu est, necesse est esse.

XXV.

Nihil simul est, et non est- de nullo vera est simul affirmatio-Negatio

XXIV.

De quolibet vera est affirmatio, vel negatio.

XXV.

Deus est– quid quid in Deo est. Deus e– nihil e in Deo, qd n est Dg.

XXVI.

Ens est id, quod est– Omne ens, est unum, verum, bonum.

XXVII.

Quod est mice oppositum cum uno extremo diversis, illud est mice idem cum altero extremo.

XXVIII.

/. indivisibilia

Pars sphaera activitatis– datur gradus sterilis– quae tangant se totis se sunt

XXIX.

Ex obiecto et potentia nascitur notitia– Quod est ratio formalis alteri,
est et sibi– qui potest per alium, potest per se ipsum.

Do JW Transmandorffa Gubernatora Krakowskiego.

Niech żyie, co przyiemnym bydź dla Siebie sądzi,
Zyskać miłość Narodu tego, którym rządzi.
Który dowieść potrafił przed Tronem i Swiatem,
Że można bydź krajowi, i Rządcą, i bratem
Że do tego, by wzaiem kochać się, i godzić,
Jest zarówno, za Kraiem, czy w Kraiu się rodzić.
Niechże ten hołd Szacunku, który MU oddaiem,
Łączy Serca Rządzonych z Rządzącym nawzaiem.

Melodiacon!

Serce moie naymilsze! z Połzwy- albo napi- Z
— do tego twym którego niecbudzeniem trapisz!
Ach gdyby dzisiay Skrzydła, Dusza moia miał- A
— Do twey miłosci dawno, dawnoby leciała!
Lżeby było Serce było o Wszem! twardsze nad Sta- L
— gdyż miłość od miłosci swey mieć chciała nadal!
O Boże który działasz w Ludzkich Sercach Życi E
— miłość z miłością, z Sercem niech Serce ma bycie!
Min, zniknij czasie, ~~miłość~~ który oddaliłeś — S
trway! trway! trway czasie, miłość ~~który~~ mi zbliżyłeś!
Ży dla Szczerych, ~~kto~~ szczery! więcszy ~~ktoiest~~ proro— K
Niech mi powie ~~ten moment~~, te godzine, y ten rok,
Ale iuż się dziś spełnia boskich taiemnic— A
Bo w krótce do ócz moich ma przydzie zrzenica—
NB od Andrzeja Zaleskiego do Jego Neo Sponsy napisał Ca

In Astrologum.

Astrologus caveat quem dicere praeceps:
Nam cadit impostor, dum super astra volat.

Idem polonice.

Niech bez rozmysłu wieszczków Astrolog niektoś:
Bo latając po niebie z tamtąd na łeb leci.

Poema breve ex circumstaa Crucis Xti à S. Helena inventa.

Postqm crux Divina Sacrato in funere Xti;
Fregerit infernos, clauserit antra Stygis:
Postqm fatales orci fregerat iras:
Ac Acheronti omni sustulit omne robur;
Cuncti tum Caelos Ligno ductore petebant,
Pauci vel nullus deperierat homo.
O quae sors Populi credentis! quivè triumphus
Divini trunci! quaevè ruina Stygis?
Maxima sors hominum! Sacrato gloria Ligno
Ampla! Stygi verò summa ruina fuit!
Summa ruina fuit, Fuit et tristitia summa
Quod sibi crux noceat, non nocet ille Cruci.
Ergo sinet ligno manes conscendere Coelos:
Damna feret patiens, non revocare volet?
Callidus est Doemon Lapridem commoverat omnem,
Ut noceat ligno, quod sibi multa nocet.
Edixit Ligno bellum per haeresin amplam:
Opposuit trunco Schysmata multa sacro.
Pugnarûnt sectae, certarûnt aeq hostes:
Vincere devicti non potuêre Crucem.
Spectarat super haec Orcus, sed mente furebat,
Quod crux stat victrix, inferq ultrò ruit.
Sed cum haec fraus Orci ipsum fraudaverit Orcum:
Fraude novâ Lignum usq delere studet.
Convocat infernum totos invitat avernos:
Ad consulturq, quâ premat arte crucem.
Ac ubi concurrunt cuncti; haec his Lucifer inquit:
Heu fratres vestro prospicitote bono!

En crux

En crux illa meos nuper quae fregerat astus:
Eversis tenebris, fregit et hacce die.

Nam stimulans adversus eam, mea pignora cara,
Sectas, ut Lignum, quâ ratione premant;
Ast o triste memoratus non secta triumphat
De cruce, sed Sectam Crux necat ista Dei.
Audiit haec Orcus, tum dixerat ore furenti:
O prava Crux isti, quae mihi damna facis.
Tollamus Iesu Lignum, tollamus et Orcus
Plenus erit populi, Sydera nemo petet.
Tum cuncti capere sacro consulere trunco
Interitum, varias inveniendo neces.
At tandem post facta diu consulta nefanda:
Hanc rabidam mentem totus erebus habet:
Armemus gentem Judaeam, sufferet illa
Lignum Divinum, quae fuit ausa Deum.
Non metuit istum crudeli morte necare:
Non metuet isti Ligno delere sacro.
Proponit rabido Judaeo Styx muneris istud:
Ut istum, isti sic quoque Ligna premat.
Obtinet effectum tetri mens impia Spectri,
Postquam ad Judaeos devenit illud opus.
Obruit ingenti Judaeus tellure sacratum
Truncum, quo longo tempore in umbra latet.
O rabiem Judaei, sacris, quantum impius exstas,
Quae Styx ipse nequit, tu scelus istud agis!
Tempora longa latet Divinus truncus in umbris,
Atque viam caelos vix adit unus homo.
Majores habet infernus quam Sydera fructus:
Astra petunt modici, plurimi ad antra ruunt.

mirant

Mirantur Superi, quod larga Redemptio tibi;
    Tam modicos manes fecit adire Polos.
Mirantur, cur parcè prodest effusq abundè
    Divinus Sanguis, cur lucra pauca refert?
Ac tanè omniscium Numen, cui singula nota,
    Hac in re fraudem Dæmonis esse notat.
Cognoscit quippè, truncum quod Tartarus illum,
    Abscondit, qui amplos duxit ad astra greges.
Et nè merx Coelis, populo nè Sydera desint:
    Providit Methodum providus ille Pater.
Scilicet imposuit quærendi stipitis onus
    Reginae, terris quæ dominata fuit.
Miserat ex Astris Genium, qui dicat Helenae,
    Ut quærere sciat Crux ubi Sacra latet.
Quæsiît illa crucem, verùm dum quæsiît, orbis
    Fletibus hinc plenus plausibus inde fuit.
Ploravûnt erebi, contra gaudebat Olympus:
    Mærores orcus, gaudia Cœlus agit.
Quæsiît et quærenti obicem ponebat Avernq:
    At Cœli dederant auxiliare suum.
Quæsiît et nulli parsit Regina labori,
    Quæsiît et reperit viribus aucta Poli.
O Populi sortem! o Lapsum Dæmonis altum,
    Tartare, flè, plora, concine plaude solum.
Reddit sic ensis Populo, quo vicit Orcus;
    Hoc igit populus vos tenebras ense ipsemet.
Reddit scala solo, perquam conscendit æther:
    Ergo hac despreta, quilibet astra petet.
Ast iterum populi turbat Styx gaudia: namq
    Crux non una sed est, trina reperta simul.

Nescius est Populus, quinam de stipite trino
Sit illi: quare gaudia maesta tenet. DO.
Laetatur trunci inventis, maeret eisdem,
Ac medius, medium triste, triumphus habet.
Sed Deus haud ultro patiens hos Daemonis astus
Succurrit terris consuluitque Polo:
Nimirum: ostendit cunctis per grandia signa
E tribus una Dei quae foret illa Crux.
Non poterant binae, magnum Crux tertia fecit
Prodigium: vitam mortuus inde capit.
Exhinc perpetuò populus, Caelumque triumphat
In cruce: Crux semper Tartara vincit abhinc. AL. 100.

Descriptio à notatione nominis: unde ad compellandos nos desumptum nomen: homo, et unde: Mortalis, et quam aptè?

Nulla magis sunt apta suis cognomina rebus
Non melius Ligni ligno, non aptius auro
Auri, vel vitri vitro non comptius ullum
Contigit cognomen, ceu nobis obtigit illud,
Quo vocitamur homo; vel hoc: Mortalis oblatum est.
Nam quamvis multa forent, à queis nomina sumi
Non nequeant. Consuevit enim Sors reddere faustos:
Consuevit titulus, quibus est, efficere Claros:
Consuevit vocitare suos Sapientia Doctos:
Consuevit Bellona suis dare nomen Heroum:
Sunt quoque plura, solent quae pluribus apta
nomina ferre; tamen nil aptius ulli
Fert nomen, quam vel illud quod concipit ortum,
Vel istud, quod vitam finit et abripit illam,
Ex quo, quod nobis ortum donare Parentes,
Prima Parentum in nos fluxere nomina nostros:

Et quod

Et quod vel sunt martyrium passi pro nomine Xti
Vel fudere manes patriae pro dulce salute:
Martyres hi aeternùm patroni illi ee perennes
Dicti. Sed quae nostra parens, qui terminus extat?
Mater humus: finis verò mors omnibq. ergò
Nos homines ab humo, nostra commune parente:
Mortales autem à fine isto: morte vocamur. A.L.

X Dei Praecepta

Verum crede DEum: non jura: Sabbatha serva:
Sis cultor patris: nemo necetur hoc:
Tum: non moechus eris: non fur: non testis iniquus:
Non cupies nuptam: non aliena voles. A.L.

Oratio Dominica

Coelestis Genitor, fac desuper ire juvamen,
Ut valeam nomen sanctificare tuum.
Tu Regnum largire tuum, tua ritè voluntas
Fiat ut in terris, sic et in arce Poli.
Da nobis hodie panem, quô semper alamur,
Nec cum defectu transeat ulla dies.
Nos aliis veluti culpas dimittimus omnes,
debita sic nobis nostra remitte Deus.
Nec nos tentari facias à Daemone, verùm
De quocumq malo, solve benignus. amen.

X DEI praecepta.

Unum crede DEum, nec jures vana per ipsum,
Sabbatha sanctifices, habeas in honore Parentes:
Non sis Occisor, moechus, fur, testis iniquus:
Alterius nuptam, nec rem cupies alienam. A.L.

Evae Lapsus.

Ecclipsim raro patitur sol, Luna frequenter:
Et magis ad lapsum femina prona viro. Oven.

Słonce y jasnosc Słonce — A w słoncu upatruies — Z
Słusznie, w dwoich jedno — w jednym dwoie bycz miały — Z
Andrzeia z Salomeą — Nie sie to postaw — A
Acz w dwoygu, lecz duch jeden — jedna chęc y staw — A
Los u nich nie iest losem — Oni bez miłych chwil — L
Ledwie życ mogą będąc — od siebie, lub trzy mi — L
Owszem bez siebie nigdy. Zaczey przyznac musz — E
Oboje zawsze z sobą dzie — za jedna — Dusz — E
Mysl iedna, tchnienie jedno. Zgoda nie zbładziłby — S
Moc ich serca, Fenixem — W jednym sądziłby — S
Empiru w nich iest dzieło ich — Bóg błogosławi — C
Empir będzie! będzie Swiat ich zawsze sławi — C
Azas nieba skazał — Y, że żyć będą pot — Y
Aż ich ucieszą ich Syn — wnuki y prawnuki —

Aenigma

Wąż się wijący moią figurę głowę — — — S
Anioła czoło drugą daie mi osnowę — — — — A
Laska stoiąca trzecim — Członiem czwartym koło — L
Potym w gorze związane trzy laski — — — M
Gdy część pierwsza, w szostym u mnie a zgoła miejsca pada — E
Przod Adama mam w tyle, com iest? niech kto zgada? A

Felicitas Poloniae Rege incolumi canente Severino Rzewuski

Praefecto Dolinensi Generali majori, in exercitu Regis Poloniae

Aº Dni 1763.

Temperet à lacrymis, suffusaq lumina siccet,
Exhilaret tristem vultum, frontemq serenet,
Ingeminet plausus, et muta silentia rumpat,
Jam tandem incolumi gavisa Polonia Rege.
Disperiit gelidus timor, et praesaga malorum
Maestitia, atq dolor, placidaeq inimica quieti
Anxietas tristis, praecordia nostra reliquit.
Sollicitudo fovens insomnia, pallida vultu
Cura vigil, laticem venarum sistere gnarq
Terror, et eventus funesti praescia vates
Suspicio, Regno tandem cessêre Polono.
Fata adversa graves Lechiae minantia casus,
Sarmaticis longè depulsa fugataq terris,
A nobis rescissa mari tenet ultima Thule,
Exilio ex patriis oris damnata perenni.
Laetior ire dies Lechiae, nec amaenior unquam
Affulgere potest, radiosq Diespiter ipsi
Non sparsit similes, tantoq nitore coruscos.
Sanus adest oculis, aderat qui mentibus aeger,
Sceptra polona tenens Augustus, non modò Regum,
Optimus, ast hominum; Populi Pater, atq Amorq̂,
Dulce decus generis nostri; quem sideris instar
Illustrat, coetusq hominum virtutibus ornat.
Vos ego Coelicolae Lechico de sanguine nati
Invoco; qui Numen devota et supplice mente

Pro Patria

Pro Patria, pro Rege pio, Regnoq rogati,
Exorate Deum; dulci modulamine nostros
Ut donet versus, celebrantes munera Coeli,
Sarmatico concessa throno, gentiq Polonae,
Difficilem morbum superante et sospite Rege.
Dirâ Europae vastos diffusa per oras
Fata adversa, nuper miseras urgentia gentes,
Tristibus aerumnis vastabant florida regna,
Plusquam septennes clades perpessa necesq.
Pallida mors tinctum spumoso Sanguine Bellum
macra fames, ardensq sitis, veniensq repentè
turbatis oculis, erectis crinibus horror,
Pauperiesq humili gressu comitata ruinam,
Ira minax, vindicta furens, vis nescia recti,
Per mare, per terras, per tristia regna vagant.
Saevit in Europam tantorum turba malorum,
Naufragiumq fretis, et clades urbibus infert.
Terra cruore madet, rubet aequor Sanguine fuso,
Christiadum, Lacrymis populorum flumina turgent.
Fortis in arma ruit Patria latura ruinas,
Se perimens, in seque manus Germania vertens,
Et vincens et victa simul, feriensq dolensq,
Abstergit madidas fraterno Sanguine dextras.
Russia, quae latè vastis dominatur in oris,
Et quâ nulla foret toto florentior orbe
Si gentis numero Regio, populosior esset,
Quam multas hominum strages, quot millia caesi
militis enumerat, sertis redimita cruentis.
Gallia terribilis, Roma victricibus armis
Pugnaces forti Brennô ducente Catervas,

Quam

Quam damnosa tulit longi dispendia belli,
Exhaustis nummis, et forti milite caeso.
Arma capit, celebris gestis Hispania, pugnis,
Sanguine fumantes, flammisq habitura triumphos.
Ingemuit atrocis belli concussa ruinis,
Dum tonat iratus Mars, Portugalia dives.
Saevo marte potens, celebrisq Britannia Classe,
Navibus obtectum, quam multo sanguine tinxit
Aequor, et impensis quantis, quantoq cruore
Palladiae ramum decerpsit Pacis olivae.
Strenuus Hungariae miles, pugnaxq Bohemus,
Et fortis Suecus diro in certamine martis,
Atq aciem doctus, promptusq ad praelia Prussus,
Intexunt Lauris Cypressos; morte redempta
Et nece serta ferunt, et sanguine tincta trophaea.
Heu quam funestis, et vasta, et florida Regna
Cladibus urgentur, fatis agitata sinistris.
Europae populi, lacrymis et sanguine fuso,
Consedere atroces furiae, metuendaq fata,
Et satura aerumnis, ac molli laeta quiete,
Abstersere truces enses, madidosq cruore,
Cum surgens medio caetu, sic dicere caepit
Invidia: anne feros animos, et pectora saeva
Otia longa decent? gladios et tela resume
Turba ferox, namq unus adhuc magnusq triumphus
Adversis restat fatis, furiisque minaci.
Prae cunctis terra populis felicior unus
Exstat, quem placide leni moderamine Sceptri

Optimus Augustus.

Optimus Augustus, virtute, et lege gubernat.
Illene solus erit gallinæ filius albæ?
Quem Sævus mavors, circumq tonantia bella
Immunem à furiis, à ferro, ac igne relinquent.
Consurgit malè sana cohors, atq ore patenti
Imminet in Lechiam, vastandaq præcipitat arva,
Ingressumq parans ampli confinia Regni
Funestis peragrat plantis, passuq sinistrô.
Quando repentè videt, venientibq obvia fatis
Agmina Virtutum cari populoq Poloq
Augusti, Lechicis furias arcentia terris.
Corruit, atq gemit, perterrita turba malorum,
Atq venenatis labiis, mordaciq linguâ,
Talis Superis profert voces: Tantumne Polonos
Casibus urgeri nullis, fatisq licebit,
Ergone, Sarmatiæ soli, gentiq Lechææ,
Propitium Cœlum, numenq favebit amicum?
Jam propè sex lustris, Augustô sceptra tenente
Horrida non norunt, Diri certamina belli,
Sarmatiæ populi, Saturi dulcedine pacis.
Adveniat tempus, quo tandem mæsta secundis
Mutet, et adversos gens libera sentiat ictus.
Dixerat; et torvos oculos ad Sydera vertens
Ter fremuit rabiem, ter stridit dentibq atris.
Quando videt rutilos abruptis nubibus ignes
Fulgura perterrere solum, Cœloq tonare.
Audit; et immani graviter perculsa timore,
Corruit, auscultatq tremens effœta Supremi

Numinis,

Numinis, hanc litem brevibus dirimentia verbis:
Augusti pietas, adversos arceat ictus
A Lechia, Rex sit longaevus, turba malorum
Procidat ante pedes Regis, laedatq nefando
Dente pedem Augusti, sanandum, sospite Rege.
Contremuere omnes furiae, veranaq fata
Et plantis Regis submittere colla superba
Ausa venenatis labiis, mordaceq linguâ,
Sarmatici Augusti pedibus, dira osculae figunt,
Atq fugam celerem sapientia timite Regni
Excedunt Lechiis, tristemq ferunt in Obicem.
Magnanimus Princeps premit altum corde dolorem,
Fronte serenatô, vultuq et pectore lato,
Effatum Caeli, patiens, et pronus adorat.
Sed subito caelum, sanato vulnere Regis,
Praecipit, ut properet duci damnosa cicatrix,
Plusquam centennos numquam reditura per annos.
Jubila Sarmatiae latantis, sospite Rege,
Hic expressa fero; brevibus numerisq, modisq:
Romano Augusto melior, majorq Polonus,
Difficili ancipitiq laborans ex pede morbo
Evoluit, sospes, nec gaudia nostra moratus.
O! utinam Regi longaevo saecula multa
De gentis Lechicae superaddat Jupiter annis!
Haec populus laetam, haec fundit vota Senatus.

Fill. Rzewuski: Dux Campestris.

Epitaphium hominis ebriosi.

Hic jacet intra urnam, extra urnam, qui saepe jacebat.
Tunc tumulentus homo, nunc tumulatus humo. Incerti.

Sermocinatio consultans Throno Poll pro revoluta ad psens Fortune rota 1768 in 9bri.

Krol. Cale, iak widzę pada Dziełko nasze.
Repnin. Cztoto gaworyt Welyczestwo wasze?
Dyssyd. Ne dobry taka, Polak Nelaskawy.
Narody. Zazte pomoż Boży, zle badz zdrow oddawa. (a.)
Polak. Zgadła Warszawa.

K. Przeciw mnie Polska sprzymierzona cała.
R. Imesz Sołdat, kotrych Carycia Ty dała.
D. Ia, ja, Sołdaty wez Polak za Szyia.
N. Pod wodę płynąc, nierdota Rossyia. (b.)
P. Nad Boskoż moc czyia?

K. Cały kray Polsky na mnie oburzony.
R. Paydut Żołniery w usia Lackie Strony.
D. Usiesz Polaki: bosze beze bdla.
N. Lżesz: Goliata Dawidek obala. - - - (c.)
P. Toczeka Moskala.

K. Korona, Litwa, w zwiazku z Swemi Stany.
R. Kak w Siwir wozmem usja Polskie Pany.
D. Pgut na Kijow wehder dobry rada.
N. Kto pod kim kopie (d.) doły, sam w nich pada.
P. Dozna Moskal biada.

K. Bar–

(a) Quali mensura mensi fueritis. Exod 23.21. (b) Ultra Torrentem niti. Axioma. (c) 1. Reg. 17. 34. 49. David expugnat Gigantem. (d) in Foveas ipsi, qui fodiere, cadent. Marlix

Ł. Bar, Berdyczow, Krakow, y Litwa już wzbroi.
R. Nasz Sołdat, Usar, Dun, wse uspokoj.
D. Bo ak zabiem, y w Ziemia zagrzeba.
N. Zwycięstwo przed bitwą (f.) śpiewać niepotrzeba.
P. Wesprą wiernych (e) Nieba.

Ł. Niech Spisk rozgromią wyszlimy Orszaki.
R. Każ dneś, stupayte, ryite wsja Polaki.
D. Gut gut wszystkiego niech zabił Pan Brata.
N. Czy nisko (g) siedzie, kto wysoko lata.
P. Ten iest manier Swiata.

Ł. Na Bar, Berdyczow ruczmy wprzód Polski.
R. Da da choroszo, byite sjila Spiski.
D. Już poszła Moskal ze Szpadem na Bara.
N. Słonce trwa zawsze, w chwili (h.) ginie chmara.
P. Słońcem Polska Wiara.

Ł. Ha Ha już Bara, już y Berdyczowa
Dobyli Nasi. R. Da Kreczetnykowa
Z Apraxinym choroszo. D. Masze Pane Leszy.
P. Bóg Nasz iest (i.) Oycem, dotknie, y ucieszy.
N. Wnet Pomoc przyspieszy.

(e) DEus adjutor noster In Psal. (f.) Ante victoriam non cane triumphum Ping. (g.) Extollunt in altum, casu ut graviore ruant. (h.) Lux pellit Noctem, reddit et nubila Phœbus. Virg. (i.) Deus Genitor est affligit ut solet. August

Ż. Wszystkich Hultajów, coto bronią Wiary,
Jak udręczemy? R. do jakoi kary
Nay idut w Polonne. D. Tam na jama droga.
P. Czartu żyć niechcem (k) chcem umrzeć dla Boga.
N. Dla Nas to Przestroga.

Ż. Niewzięto wszystkich, pod Turecką dużo
Uszło Opieką. R. Hey Wsiakyi kruzo
W Ukrainu stupać. D. To Nowego rada
N. Czujmy: już bliskiy Dom góry Sąsiada. (l.)
P.

R. Rab Osudarskiy nay taw wseja Chuty
Knam zmowyszy: sybwsia zryjut. lackiy Braty.
Ż. Dobry to Sposob! D. Ja go chwalić będę.
N. W Srzod róż wśrzod (m) Laurow, łatwo poznać węża.
P. Nastym Niezwycięża.

Ż. O zdrowa rada! cała Ukrayna
We krwi już broczy. R. Da krasna Nowyna
Szto! ja tak kazał. D. Nech ginol do Diabla
P. Jest (n) Bog. Zemści się krwie (o) niewinnego Abla.
N. Gotowa już Szabla.

Ż. Acz.

(k) Vivere DEO regnare est. Aug. S. (l.) Proximus Ardet Ucalegon. Virg.
(m) [illegible] etiam inter Lilia nocivum. Seneca (n) Vivo ego Dicit Dns
(o) Sangvinem innocentem vindicabo. Ezech

L. Acz tu nie koniec: w Krakowie rozruchy.
R. Jd, stupay, ryzy Pesio-Lacłzkji Juchy.
D. Bez Sztorbem Polak, poszła Moskal w para.
X. Ni Psu od mięsa, (p.) Wam od Polski wara.
C. Boska za (q.) grzechy Kara.

K. Szczęśliwe Losy: dobyto Krakowa.
R. Krasny kawalir nasz Apraxymowa.
D. Niech zginął Polak: my bezem w Senata.
X. Nie Psu Kiełbasa (r.) krzesło nie dla kata.
C. —

K. Wszystkich Spiskowów niech ślą w kaydany.
R. Nasy idut w Polonne, czto Szlachta, czto Pany.
D. Nasz Pan Grabowska zdrow został w Ochota.
X. Droższe iest złoto, gdy (s.) przycierpi młota.
C. Tak y Polska (t.) Cnota.

K. Lecz ach źle! wiary znów Broniciy bronj:
A Branickiego, ni drańca śmierć goni:
Litwa zwycięża: Czyni Potencyja
Alians: Porta chorągiew rozwija:
Bóg iuż Polskom sprzyja!

R kat.

(p.) Alta petis Phaeton. Ovid. (q.) Odio Deo est, impq, et iniquitas ejq. Czech.
(r.) non projiciatis ante porcos Margaritas. Mtq (s.) Oveng Aquirit majq spti um, dum tundit aurum: (t.) Sic est adversis recta pbanda fides. Oven.

R. kak sija dilo dà welmy nam trwoho:
Soldatia hynut: Lachy zywiut mnoho:
Sut aliantsa: Turk skażet nam brany:
Seym treba zdilat: Diss: znow wszystkiego Pany
Niech zabral do kaydany.

N. Dość burmistrzowac: pódz do Wdyta (u) kubo:
Sidta, coś rzuċit, twoja beda (w) zguba:
Dawi się kto zre wiçey, niz (x) iesć zdota:
Jedna odporu nieda wielu (y) Pszczota:
Przemoże Lew (z) wota.

P. Stum Lucyperskij, duch (aa) ieden uskramja:
Moc Jerychonsky Głos (bb) Traby rozgramia:
Szczęka tnie Samson liczne (cc) Filistyny:
Mocen (dd) Bóg: zetrzyć was btedne Rusiny:
A umocniċ swe Syny.

(u) Accipietis justam mercedem. Atq (w) In Laqueos ipsi, qui posuere cadunt. Lucang (x) Ultra posse viri, Stultus vult posse requiri. Marlij (y) Plus est bis unò, plus possunt millia binis. Lunchy (z) Vicit Leo. math. 1.6 (aa) Isaiae 14 & 10. Lucifer è Caelis lapsus ad antra Stygis. (bb) A Clangore Tubae magna Jerycho ruit. Josue 6. 10. 24. (cc) Maxillâ Samson multa Philista necat. Isaiae 15 & 0.

Prosopopeja Lechiae, suo super interitu lamentantis. 1768. in 8bri.

Niebardziey Jeremiasz (a) Jerusalem miasta:
Niebardziey Dziatek Rachel (b) płakała Niewiasta:
Jak ja smutna Lechia, tkam dziś, płaczę wyie:
która wiem to, iż ginę, to niewiem czy żyię.

Moy kleynot, me pieszczoty, Ołtarz, Ozdoby,
Smutne, z jękiem okropnym odziały żałoby.
B. B. O. C. zbisurniony, pod nogi wylana krew swięta,
Chleb Anielski z Ołtarza rzucon przed Szczenięta:
Wiary Swiatło przyćmione, zburzone Swiątynie,
krwią niewinną głab wody y morą wszelki płynie:
Luter, kalwin, Schyzmatyk sieje Czarcie Błędy,
Na katolika czyni katolik zapędy:
Biskup, kapłan, Woda, Senat, kaydanami brzęka,
Poseł, Szlachic, y Wolność, w niewolniczym stęka
Jarzmie: Grody, y miasta, miasteczka, wsie, wioski,
Gruzem, węglom, pustynią stały się: Lud troski
Z Smiercią srogą ponosi. O nie ludzkie czasy!
Bunt łaią zgubę mnożą Domy, Pola, lasy.
Na Dziedzica Poddany zuchwale się targa:
Jęk, lament, y zły wszędy, wszędy Płacz y Skarga.
Brat na Brata, Syn na mnie Oyczyznę się miota,
Ginie Wiara! ja ginę! ginie Wolność złota!
Niestetysz mnie Oyczyznie, mnie ginącey biada:
Za coż mię moi chłopczy? dość mam od Sąsiada.

Y to mi

a: Jeremiae Threny super Jerusalem. b: Jerem. Cap. III. V. 14.

Yo mi nieznoyśnieysza: ja Syonu Pana
Z Moyżeszem błagam; (c) oni Cielca y Bałwana
Z Akwilonem czczą wielbią: ja z wyborem męża
Wolna stoję przy Bogu; (d) oni z dobyciem oręża
Do Baala cisną się: ja z pokorną prozą
Idę do nich jak (f) Judyth; oni z hardą zgrozą
Ni (g) Holofern srożą się; A choć iako (h) Łania
Chcę ich tulić: - - - - - - - - -, iako miłość (i) Pelikania;
Chcę ich karmić; chcę pieścić, iako Matka (k) sierota;
Mną gardzą, a cisną się w Piec do (l) Lucypera.
Tak w swych Postach, czy Ostach, to Jaszczurcze Plemię,
Z Warszawą zrobił Hallicz, y inne złe Ziemie
Lecz co zyskał Izrael, że czcił złote Cielce:
Co zysk, że Baalowi uniżał się wielce:
Co za profit korzystał, ów Holofern hardy:
Też oni Szpery wezmą za swoje Azardy.
Z Grzechem (m) zginął (n) Holofern: lud nie uznał Ziemi
Zaczyn rowny, zysk rowny, Ci odbiorą z niemi.

---

c: Exod Cap. XXXII. d: 3 Reg 16. 31. e: Jud 8. 1. f: Jud 2. 4.
g: 3 Reg. 18. 40. h: Eccl 14. i: S. Thom. Aquin. k: in Psalm.
l: Jud: 6. 2 & 40. m: Jud 13. 8. n: Jud 13. 8. ——

Wiersze przez Konfederatow Krakowskich do Więzienia Polonny prowadzonych na noclegach popisane „—„ —„ Ano w Szczebrzeszynie „—„ —„ —„ —„—„

Przypatrz się nieszczęśliwey na Swiecie odmianie,
Krakowscy, Sandomirscy, Sanoccy, Ziemianie,
W Szczebrzesynie tu stali, jak widzisz w tey Stayni,
którzy w pięknych przebywać Pokojach zwyczayni.
Ci co na miętkiey zwykli zasypiać Pościeli,
Na gnoiu, jak bydlęta, w Barłogu leżeli.
Za to że Wolność, Prawa, y Wiarę zepsutą
Naprawić chcieli, taką Skarany Pokutą.
Wiele zaś było, tym ci oświadczam dowodem,
W dwoch Stayniach rachowana Nas Sześćset z przychodem.
Wy Bracia, pozostali, Pana Boga proście
Żebyście w takiey, jak my, niebywali chłoście.

Ano w Janowie

Kiedy po Nas pamiątka została wszędzie
niechay y ta w Janowie jawna wszystkim będzie
Tu wolney Matki stali, zniewolone Dzieci
Niech się o Nas uiadomi, po świecie rozleci.
Którzyśmy gdy Dwie Party do kupy się zeszło
Rachowanych Nas razem wszystkich Sześćset przeszło
Chcesz wiedzieć Czytelniku jakie Nasze Życie!
Widzisz Nas, jak niewinne Owce na zabicie.

Co większa, tak sekretnie, że sami nie wiemy
kiedy szczęśliwy meta albo złey doydziemy.
Jaką też ~~Łaskę~~ mamy, pomoc ze Naszych Braci
Już o Nas zapomnieli, niechay Im Bóg płaci.
Myśmy Wiary, Wolności, serdecznie bronili
niech Bóg skarze Tych, którzy wraz ze Nami nie byli.
A wy Zdraycy, co z biedy naszey się cieszycie
Jeśli mało sto Diabłów, to millión Ziecie.

<u>3tio w Sokalu.</u>

Spytasz się co za Ludzie byli w tym tu mieście?
Rzecz-Pospolita Polska w moskiewskim Areście.
Lecz podobno zapłaczesz, od ciężkiego żalu,
Nad Niewinnemi Braćią, co stali w Sokalu.
Uważ żal naszey Polski, ukochaney matki,
Że w Jey własnych wnętrznościach biedę cierpią Dziatki.
Którzy wiary prawdziwey, w którey się rodzili,
Miłey wolności, y Praw upadłych bronili.
Ale Pan Bóg nasz Stwórca, dysponować umi
Zdraycow do Dziesiątego Pokolenia stłumi.

Wiersz Marcinowi y Magdalenie po Zaślubinach offiarowany.

1mo.

Dzień Augusta Szesnasty minął, lecz ta chwała
W setne Wieki trwać będzie, ktora się z nim stała.
Dziś &c &c &c.

2do.

Wesoły Sternik, gdy z morskich Fal na ląd zawinie,
Szczęsny iest, boś na gruncie iuż szczęścia Marcinie.
Owa myśli burzliwość iuż cię nie kłopota,
Bo na Ląd serca twego zawinęła Flota,
Bogatsza niż złota.

3tio.

Co czyni Czas zimowy? dozdrzałość iagody.
Co znaczy Los Marcina? Zysk całey swobody.
Czem dziś Rolnik wesoły? bo ma sztukę chleba.
Czem Los szczęsny? bo mu Lunkę dały Nieba.
Julicy było trzeba

4to.

W pełni stał Księżyc Sierpnia gdy był Dzień Szesnasty,
W pełni Szczęścia tyś stanął, przez Zaszczyt Niewiasty.
Świeci blask Księżycowey gdy iest pełni pora,
Znak iest, że wasze życie nie uyzdrzy Wieczora.

5to.

Dzien ten swiatu astronom szczesny upatruie,
W ktorym Febus niebieski z Lwa w Panne wstępuie:
Dzis więcey niż szczesliwy dzień swiatu przyswieca
Bo Leon Panne, Panna Lwa sobą zaszczyca.

6mo.

Głoś jo Apollinie! to brzmi Kameno!
Magdalena z Leonem, Leo z Magdaleną.
Z wod Parnaskich ten wyraz czerpay Hipokreno,
Niech żyią wiek Saturna Leon Magdalena,
Niech Fortuny dąg złoty liczą à Jeh sławą,
Niechay tam wygurują, gdzie sam Tytan stawa.

Gratulatio Bernardo.

1mo.

Nieobiawiła innym dnia tego Lucyna,
W ktorym swiat pierwszy raz widział Bernardyna,
Mnie się honor ten dostał wiedziec o tey chwili,
Więc dla mnie y powinnosc, życzeć by twe były,
Bez przykrosci sukcessa, bez słabosci Lata,
Bez uszczerbkow dostatky. Cześć bez swiata.

2dum.

Bernard Barnarda słusznie nosi jmie,
Bo Perła z Perło, w iedney ma być styrnie.
Bernard żył Łaskawie,
Jest wteyże Postawie Nasz Bernard.

Bernard, a Bernard jawnie jedno znaczy.
Brylant y Brylant iedno się tłumaczy,
Cz. Bernard na Tronie?
Jest Duchem w Sionie Nasz Bernard.

Jasność po iasności ładniey się wydaie,
Bernard w Bernardzie Czci większey się staie,
Stał Bernard przy wierze,
Ma z Bogiem przymierze, Nasz Bernard.

Votum Francisco.

Amum.

Temporis ut nostri momentum crescit in horam,
Et brevis inlongum ducitur hora Diem.
Multiplicata dies in mensem, mensis in Annum.
Sic crescente tuo Stemate crescat honos. Omen.

2dum.

Certent inter se, in Te, Certamen honoris,
Nobilitas, Virtus, Ingeniumque Suum.
Haec Tria cum specto, verear, cur dicere Verum:
Gens Francisce Tibi, vix habet illa Parem. Omen.

3tium.

Ut Sol in Cœlis, ut Lux in sole videtur
Virtus in vultu sic habitare tuo.
Spectator quicunq venit, discedit amator,
Hunc Virtus, Bonitas, et tua musa capit. Oven.

4tum.

Si foret in nudis Virtus, aut Gloria verbis,
In Laudes ~~facerem~~ carmina mille tuas.
Nobilitare potest nostram tua Gloria musam,
At Tibi Musa potest addere nostra nihil. Martialis.

5tum.

Integritas morum Indigetem commendat et ardor,
Ingenii, et docto sanctus in ore pudor.
Te quoq. cor sapiens, gravitas, et gratia vultus,
Eximit è populo, conspicuumq. facit.
Indigeti es similis, de te multa dicere plura
Nil opus, Indigeti te similem esse, sat est.

6tum.

Magnus Alexander bello devicerat orbem,
Noster Franciscus vincit amore Polos.
Multos hic tenuit Populos, ast ense subactos,
Tu mea corda tenes, corde subacta tuo.

Idem.

Pro meritis Cœlum tantis, Francisce dederunt
Francisco citò Dj – sed Tibi serò dabunt.
Dj Tibi dent quidqd Francisce mererj –
Grata perpetuò, quæ tribuere velint.

Idem.

Ut croceus floret Narcisus vere sereno,
Candida temporibq vernis ut Lilia crescunt,
Ut rosa perpetuo vernat vestita colore,
Sic Francisce Tibi vitæ flos opto virescat,
Nec gelidi flatu Boreæ marcescat acerbo,
Vortice nec frigidi labatur flosculq Curj –
Hunc Zephiri semper refricent, dulcisq Favonj
Aura, ut perpetuo nobis flos floreat ille.
Plura precor, virtus quoniam Tua plura meretur.
Quot numerat totus modicas Cuxinus arenas,
Sydera quot numerat radiantia summus olimpus,
Alma Ceres fruges quot habet, quot gramina campus,
altaq quot levibq Foliis obducitur Arbos,
Potes tot numeres, Sortis tot Fausta teneto.
Vive diu sospes, Seclis vel Secula vince,
Vivito, et imple annis Laudes, et Laudibus Annos,
Vivito! vivito! vivito! io plus! vivito Semper

Votum Martino.

De Olgerty Lelivæ.

Nunc, nunc pelim tundas chelim festiva Camena,
Nunc Apollo, toto solô, vota des amœna,
En sacrata, cœlis grata, Lux fulget Martini,
Inquilino dic Martino, sint unus hi bini.
Dic hæc ore, hæc pectore, tibi volunt tui,
Ut longævô felix ævô, nunquam dnas frui.

Aliud.

O splendens sydus! o clara Cinthia!
A qua splendorem derivat Lechia.
At splendor ille, in quem debet verti,
Docent Olgerty.

Olgerty, quod mater Lithvania,
Hinc Adaminy, queis fulget Lechia,
Fulget; et cunctos distinguit honore
Dignatur amore.

Eja Martino, Adamina Luna,
Semper sit plena, plena cum fortuna,
Sospitet vitam, non occidens stella
Instillet mella.

Xiiii.

Duces Olgerty Lithvanor gentis,
Adamitana sunt rivus Sementis.
Ex Queîs nunc Patriae
Accessum Gloriae:
Ex Queîs nunc Flenti
Firmum Robur genti:
Ex queîs nunc Senatûs
Dexterrimum Latus Spectamus.
Lunam cum Stella nacti sunt Insigne,
Clarum est Stemma, sed hoc pollent dignè.
Qui Religionis
Exemplar Polonis:
Qui Actu Fidei
Esse Filij Dei:
Quivè Virtutum
Catholicum Scutum Cernuntur.
Hinc Acuminum Martinu vi divâ
Evehat eò Celestis Leliva,
Ut quà Forti dona
Det Clavam Bellona;
Quà gravem virtute
Dis sospitent tutè;
Quà Pullo Polono
Det Sceptrum in Throno Patrija.

In Academia Leopol. Sermo ad Praefectum Congregationis per mehabitus 1763

Non optata solum, verum longe etiam felicissima fortuna donari nos conspicimus, cum Eum, qui nobis ceu lumen quoddam praeeat, qui mentes nostras incitet, à quo devotio normam pietas augmentum summat nostra, non alium venerari concessum est nobis, sed Te, honoris Mariani Cultor ferventissime, Gemma Patriae, nostri gloria, Capitanee Illustrissime. Postquam enim tum Publicis, quam privatis etiam in votis, ille nobis Moderator esset, quem et nominis excellentia, et virtutum amplitudo, et caetera aeque multae ac praestantissimae dotes, commendatum redderent, in Te oblato, non solum Eo (quod satis esset fortunae) quem optavimus, verum (quod longe felicissimum est) ipsis etiam votis desideriis majori gaudemus Praeside. Enimvero quamcunque Tui partem, sive Tui scilicet Nomen Clarissimum, sive virtutes Amplissimas, sive reliqua cum multa, tum insignia dona Tua obvolver animo, hac ab omni, parum dixerim, plurimum commendatum considero, nisi fatear, longe etiam Commendatissimum revereor. Ubi enim nominis Tui Excellentiam ob oculos pono: eam video, quae de summis parem, maximis non minorem, majorem autem facit reliquis. Nam deinde usque, quoad longissime mens hominum respicere potest spacium praeteriti temporis, ~~etiam~~ dignitatem

tatem repeto: nihil in ea, quod non amplum, quod non magnificum, quod non excelsum forêt, invenio. Tota enim antiquitas disertò ore amplitudinem, tota summis laudibus magnificentiam, tota Primor[um] suor[um] excellentiam tantis extollit vocibus, ut pleni elogior[um] vestror[um] sint libri, plene commendationis paginae, plena fiat laudum posteritas. Sed quae prisca in antecessoribus estimavi sunt saecula, haec et longè plura, aetas praesens, in Te ipso, non videt solùm, sed et laudibus effert, non tantùm effert laudibus, at etiam veneratur, non veneratur modò, verùm quoque miratur; videt nimirum maximis obeundis muneribus par ingenium, effert laudibus ad omnia summa natum, veneratur omnibus insignitum dotibus, perfectum denique virum in juvene miratur. At cum honori maniae, seu quoddam ingemmina pretium, in nobilitate placeat virtus, ita quemadmodum Nominis, ita sanctimonia excellentiâ adeò emines, ut non modo ampla verum consummatâ etiam virtute praeditus par evadas. Nullum est enim probitatis genus, nulla ejusmodi sanctimoniae ratio, quae non dicam te effugiat, verum quae non sit tibi familiaris atque domestica. Eas nihilominus dotes tuas, né easdem imminueam potius, quam extollam, supprimam quoniam enarrarem, submisso magis silentii elogio, quam tenellis sermonis ambitu celebrare studeo: illud duntaxat repeto: talibus et tantis — ornatum te dotibus, ob quas Te et quales, et Marianus postulabat honos, et nostra exoptarunt vota in Nostri Praesidem. Restat itaque ut qui Te nunc Scholae Praesidem et Coetus hujus Praefectum veneramur post Patriae Patrem, ac Senatûs gloriam veneraturi simus. Dixi

AdMDG.

Profecto longe haec excellentissima est, ita et utilissima longe. Quid enim non summa cum utilitate conjunctum sit istud, quod aequè opportunos, ac copiosos fructus progenerat. Amplum enim necessariumque est: supremum sui Dominum nosse. Amore, timore, et honore, qui Ei exhibendus sit, erudiri. et de his quibus si fidem dederis, jam salutis jacturam passus es, et de eis, quibus si negaveris fidem, iterum salus in discrimen agit, edoceri. qui gratiarum fontes, quae hauriendi eas methodus, quae ratio haustas nobis applicandi, applicatas si conservatae fuerint, augendi, si omissae recuperandi, perspectum habere. demum: cum venena ea, quae mentes humanas adeò inficiunt, ut eis mortem inferant, tum medicinam hanc, quae ita nostris infirmitatibus medetur, ut debiles peccato animas in pristinum sanitatis statum revocent, non ignorare, quod Theologiae facit virtus. Illa denique vitia expellit, superstitiones haereseon subvertit, virtutes humanis pectoribus inserit, Religionem veram stabilit, firmat, roborat, mysteria explanat, incognoscibilia cognita facit, incredibilia credenda reddit, dubia determinat, obscura illustrat, abscondita revelat, falsa discernit, vera edocet. haec omnia Theologiae sunt fructus. Et ob haec: amplior ne illa, an opportunior foret, amabo, dicite! O vitae dux, virtutum Omnium Parens, vitiorum expultrix morum et disciplinae magistra Theologia: Tu pretiosa illa Catena es, qua terrestria cum Caelestibus ligantur, Tu clavis illa es, quae sapientiae D. thesauros hominibus recludis, Tu non tam Liberalis quam Liberatrix dicenda. De hac certè si omnia dicenda forent, quae dicenda supersunt, et tempus et vires me deficerent, quamquam ubi in consessu hoc Vestro, omnium scientiarum genere Ornatissimo, et haec pauca dixi, satis me multa dixisse intelligo. Hujus itaque disciplinae defensurus partes: si quid in ea sufficiam, id non tam Theologo, si tamen

Theologi

Theologi nomen meritò usurpat qui Ei in hominum [illegible] quam illis excellentior [illegible]
Ministri [illegible]

Orat. Ante disputationem in Theologicam in Universitate Leopol. per me 1763. habito

Si quarum scientiarum, et honoris dignitatis, estimationis, tanto majoris est, quanto majorem
in ea excellentiam eminere videmus, et eo ampliori in utilitate, ubertate, gloria
quo copiosiores ex ea fructus profluunt, et enascuntur, profecto A.M. Pl. RR. D. ac Ornat.
disciplinae Theologicae ratio, quum non solum in eo tota posita est, quod excellentissimum ac
dignissimum est, verum nullo etiam circumscriptos termino fructus pariat, tam
honorem dignitatemque habeat omnem, quam etiam maximam contineat utilitatem necesse
est. Et ideo quidem ex quo scientia haec omnium maxima scientiarum in summam ex
cellentiam effloruit, alterum est fons iste, de quo illa in sua origine emana
vit, alterum munus tertium, ad quod obeundum ea nata est. Fundamenta itaque
disciplinae hujus eos forte fecisse putatis, qui omnium reliquarum, quae non longe
ab hominum ingeniis aliena sunt, primi extitere parentes: certe quamquam a
viris iis, et eorum dogmatis sua non deest commendatio, minime tamen ab iis
sed aliunde orta est. Censetis igitur vel hos, qui fidei nostrae primi sunt facti
Propagatores, initium ei dedisse, vel illos, quos Ecclesia, iam Columnas iam Lu
mina, iam capita agnovit sua, vel ipsam denique Ecclesiam, tanquam matrem fi
delium, hujus etiam matrem extitisse: fateor, omnia quoque haec plenissi
mum scientiae illi roboris, firmitatis, decoris et ornamenti dedisse,
non tamen Originem dedisse. Quae ergo, sciscitamini a me, sanctior
haec arbor, sanctum hunc fructum progenuit? Deusne, etsi ipse non
possum non dicere: sane ita. Ille est fons hic, ex quo iste rivus emana
vit. ille arbor haec, ex qua is fructus effloruit. ille hoc Lumen, quod Lumi
narium accendit, Deus ipse. O Summam Theologiae excellentiam,
quod hoc ex fonte nata est, et non minorem inde, ei quod natae est.
Quid enim est beatitudine perpetua, aut natura Caelestibus et Angelicis
dignius? At in has rimatur Theologia. Quid gratiis, donis, muneribus Divinis praestantius?
At haec considerat Theologia. Quid perfectionibus Divinis, quae Attributa Dei sunt,
quid Deo ipso O.O.M. commendabiliusque? excellentius? honorificentiusque? At perfectio
nes scrutatur, attributa meditatur, Dei ipsius notitiam consequitur Theologia. Po
stremo si non mediocris est dignitatis scientia vel ista, quae circa terrae molem
versatur, vel illa quae Caeli motus situm et spatia respicit ac dimetitur,
cur non maxima sit majestatis ea, quae terrae et terrestrium conditorem, Caeli et
Caelestium authorem considerat? Profecto. Reliquum ex opposito.

Praefatio ante Disputationem Theolog. circa Religionem Cathol. A° 1763tio.

Susceptae rationis Rector magnifice, ceteriq Acad. P.P. OO. qua nostrae dogmata Religionis
simul ac Religionem ipsam, fidemq Romanam ejusmodi defensurum eo, quae non
modo non repudiari, verum ne in minimum quidem dubium, sano prudentiq animo
vocari possit; a me partim ob tenuitatem ingenii, partim ob profundam ejusdem
sublimitatem, non omnino perfectae, rationem vestra humanitas habeat, eademq
veniam, si quid defecerim, aut ipsimet, non satis mihi constiterim, ea qua
ceteris solet his omnibus benevolentia, mihi etiam parcens. Quanto
enim contumaciora perditissimorum hominum ingenia, acriore contentione
adversus rem quampiam pugnant, tanto hostium, qui rei ejusmodi partes
defensurum iri, ut difficultates experiundum graviores, ita facile graviori a pe-
riculo metuendum esse intelligo: perinde sane, atq vel illi, qui inter hosti-
lia constituti arma, hinc illinc crebris ictibq petiti, vel isti, qui summa
tempestate navigant, nunc altis profundis mox pelagi aquis sepeliri
se vident. At nemo Auditorum unus est, cui non bene perspicuum sit, quot
adversum Catholicae Religionis, ejusq dogmatum veritatem perditissimae
hostium infinitorum Sectae suos arcus intendunt, suiq tela vibrant, omni
conatu studentes, hanc nostram, quae vera est, falsam; pessimam vero
suam, veram evincere. Videre enim est, quas non modo olim illi juxta
perversissimi ac perditissimi, et Porphirii, et Celsi, et Juliani et omnem ex-
cedentes numerum alii, ad subruendam Stmam Religionem istam
ejusq invicta dogmata, exeruerunt vires; verum hodiedum etiam ii
aeque infensissimi ac insanissimi, et Libertini, et Sociniani, et An-
titrinitarii, hac absimili vesania helluinantes, non exerunt?
Quamquam neutri illorum, nihil mihi plane facessunt negotii, quamvis quia cum
tam ex alteris, et hos, Justini Athanagorae, Irenaei, et istos Cypriani
Basylii, Athanasii, et illos denique Ambrosii, Hyeronimi, Augustini,
telis eorum in ipsosmet retortis, ita debellaverunt, ut iidem postea, quin
tam sanam Sti doctrinam olim insultare auderent, insanos sese ipse confessi
fuerint; quam ex alteris, ana simulq omnes, illa Columna Religionis
suae, atq firmamentum Sti Ecclesiae, cum deliriis eorum iisdem deductis,
tum Sapientia veritateq sua, perpetuo vincit triumphatque.
Et certe cur haec Religio vera non esset? quid? dogmata ejus veritati consona!
At haec Divina sunt! quid enim non Divinum simulq verum dicit illud, quod non
tantum ab omni mali, ac inhonesti specie alienum, verum potiq omnium om-
ni virtutum genere plenum: quod Deus plane vilibus per homines sci: et nullis
expolitos scientiis, et omni praesidio humano destitutos, in totum terrarum orbem
introductum, propagatumq: quod Sti Authoris consummatoriq miraculis et morte:

Apostolor

Apostolorum Doctrinis et vitæ dispendio, martyrio; idque ex omni sexu, statu et ætate, abunde propinq[ue]
Sanguis; Patrum non minus eruditione, ac pietate Clarissimorum innumeris dogmatis,
Prophetarum, licet diversis viventium ætatibus, quasi tamen uno ore prolatis Oracu-
lis: quæ ipsorum denique infensissimorum aliòqui plurimorum hostium documentis stabi-
litum, firmatum, solidatum est. Certè Divina ac vera religio isthæc est.
Majestatisque veritatem defendendi mihi locus datus est, & licèt, quamquam ea spatio
vera manifestaque sit, non obst[at] me pro tenuitate mea sufficere posse; certum ex-
ploratumque habeo, quam hæc sit ratione unica: ut scilicet cum lego eam argumen-
tis sustinebo [illegible]; tum vos me, et sapientiâ, et humanitate, et benevolen-
tia sustineatis vestra. [illegible] CQ

38

Præfatio ante disputationem theologicam de necessitate morali in Deo ad optimum. Anno 1765.

Quonam modo viri eruditissimi eveniret, ut quidquid in universo conspexerimus in omni per-
fectissimum ordinem, apparere cognoscamus, cum diligentius apud animum inquirerem, co-
hibere me non potui, nisi suprema aliqua ratione mundum gubernari conciperem. Cumque
ex hoc operum omnipotentis limine, ulterius mente progredi desiderarem, infinita fermè
factorum Dei objicit se multitudo, in quibus nihil non optimi, nihil non perfectissimi, vel
ex consequenti, quod horum alia, quia æterna virtute fabricata sint, pulchritudinem,
alia quæ meliora esse respectivè nequeant, excellentiam; alia deniq[ue], quæ infini-
tum internè potissimum contineant, sublimem bonitatis gradum, jure eximio sibi vendi-
cant. Et hinc accidit, ut cupida sciendi cogitatio ad ipsummet Deum perveniret: unde
nam illi esset, ut quidquid fecisset, omnia valdè bona fecisset, quidquid voluerit, om-
nia quæ meliora sunt, voluerit? investigans. Unica non nisi in Deo ad optimum extra
se ponendum (: ut humano modo loquamur :) reperta inclinatio: quam necessitatem
appellare liceat. Perculit fortassis audientium animos vox illa, quæ liberrimo
necessitatem aliquam imponeret: graveque nimis onus, absoluto juribus, subjicere
quispiam diceres. At si creaturis proprias demas imperfectiones, omni me metus
te suspicione liberabis. Non equidem illam necessitatem Deo adstruimus, quæ
obligationem quamdam diceret, a quo enim obligabitur absolutissimus? Non
hanc, quæ indigentiam importaret, quo enim indigebit ditissimus? Non quæ
difficultatem ad optimum contineret, per quem enim impediet fortissimus? Non de-
nique quæ jugum aliquod imponeret, cui enim serviet potentissimus? Verum
quod et Sanctis Patrum consonum est, necessitatem moralem, seclusâ imperfecti-
one, quampiam in Deo admittendam esse censemus. Quæ quomodo cum liber-
tate, cæterisque perfectionibus Divinis cohæreat, argumentis relinquendum volui.
Rum vò implorata Dei ope, necnon vestro viri eruditissimi favore, ad defendenda ea
accedo, quæ dixi.

Fr. Ez. [illegible]
M. P. [illegible] A. C.

Praefatio ante Disceptationem Theologicam die 19na Junij 1764to. in aula Leopoldinae Universitatis habita.

Quam magnis sese expositum periculis advertit, vel ille, qui inter ignitos maris ferventioris aestus constitutum se videt; vel iste, qui maria summa tempestate navigans, altum occuparit Pelagus; tam gravi, mihi credite, versatur in discrimine is, qui mare Scientiarum ingredi, quive Doctis Sapientissimorum virorum ictibus sese opponere, suum apud animum constituit. Et uti cum militem tanto acrior occupat timor, quanto aut armorum strepitus, aut omnium stridor, aut hostium numerus crebrior, vehementior, frequentior insurgit; tum nautam metus eo tenet fortior, quo fortius, gravius, validius venti saeviunt, procellae furunt, Pelagus nautas obruendo inhiat, navis denique ipsa jamjam naufragium passura hac et illac fluctuat; ita daturum de Scientiis rationem, tanto major subit pavor, quanto aut res, cujus veritas declaranda, ratio reddenda, magis magisque abscondita est, aut ii quibuscum eruditae Scientiis instituenda pugna, ingenio ampliores, eloquentia graviores, dignitate illustriores omni demum omnicultationis genere digniores, honorificentiores, nobiliores sunt. Id quod utrumque in his Divinae illius Scientiae mysteriis, abditissimis utique: in hoc PP. Consessu, PP. DD. ac EE. Ssmorum evenisse mihi nemo non videt. Quamquam est, quod nautae spem et laetitiam eripit non omnem: navis scilicet ipsa hanc ei relinquit, si recta, solida firma, naufragioque haud obnoxia sit: est quod militi generosum non minuit animum: ipsa nempe partem adversam tenens aciei hanc ei pollicetur, si ea non delendi sed acuendi; non superandi, sed sportandi: non denique in ditionem redigendi suam, verum fortitudinis augendae gratia dimicaturum decertaturumque veniat: est igitur etiam, quod auctam praesentis spem alacritatemque concedit: quippe istud pstat et res Divinae illius sua, quae abscondita licet plurimum, firmissima tamen, utpote, summa Codicis S. auctoritate, Scholarum PP. DD. doctrina, gravissimisque rationis ipsius momentis stabilita solida firmata est: et ipse interventus hic vester, qui non enervandi, sed solidandi, non restringuendi, sed accendendi, non denique comminuendi dissipandi, verum sustinendi et fovendi nostri animo a vobis susceptus est. Alacer igitur lubensque animo hoc Scientiarum Pelagus, hanc Eruditionis pugnam ingredior: vestro M. R. DD. ac EE. Acad. PP. caeterorumque ac EE. in Senatu jubente: Divinae almae Sapientiae Parens, ac almae Universitatis hujus Domina auxilio suffragante.

A. L.

Præfao ante Disputaonem Theologicam a me habita decoroli.
De jure et justitia. Xᵒ 4to. ultra 1786.

Quum virtutem illam, inter genera virtutum omnia, utilitatis esse maximæ, dubitat nullus: quæ genus humanum et amplis et claris donis muneribusque cumulat, ac auget: tum D.U.M. C.O. f. ac C.C. Academiæ Senatusque P.P. ubi juris ac justitiæ ratio, non copiosa solum, sed illustria etiam atque præstantissima vitæ humanæ confert largiturque beneficia: neque est, unus sit nemo, qui non eam quoque summe maximeque fore commodi agnoscat. Si enim ratio utilitatis illa est maxima, qua vita hominum, et secundæ participes, atque domina, et adversæ fortunæ omnis expers ac nescia reddit: nihil est profecto, quod eam utroque hoc rarò genere, amplius ac justitiæ virtus donet ac muneret. Quid namque ex ea homo, felicitatis non cupit? Gaudet is tranquillam se, atque ob eo securam sæculo vitam ducere? Tranquillam hanc et securam reddunt jura justitiæ. Gestit laetitiis, jam insignitus honoribus, jam donis fortunæ cumulatus? cum tum his insigniunt eum cumulant ilius jura justitiæ. Justitiæ enim jura, non modò vitæ tranquillitatem, huic fortunas, fortunis honores, honoribus gaudia, his autem felicitates: quum ipsis etiam fortunis fortunas, honoribus honores, laetitiis laeticias, felicitates felicitatibus accumulant humanis. Mitto dicere, commoda reliqua, quæ ex ea in genus humanum abundè cumulatèque profluunt: qui illa homines, non hominibus modò, sed Deo etiam ipsi gratos acceptosque facit: nihil dico, qui illius in dando accipiendoque vicissim, sit usus: illa etiam siles, quæ ex ea discimus, non modò et nostra ab alienis, et aliena discernere à nostris; sed etiam ita contineri propriis, ut aliena non appetamus. Teneri tamen non possum, quin ista dicam: tot nos præterea ab justitia augeri commodis; quot incommodis eliberamur, eliberamur autem innumeris. Deleta namque est inusta nomini nota, restitutusque honos, vindicata fama; delevit, restituit, vindicavit justitia: Compositi sunt perversorum mores, temperata malitia, coerciti iracundiæ motus; composuit, temperavit, coercuit justicia: Denique: quis dissentientes olim in unanimem hodie consensio temperavit menteis? justitiæ ratio: Quis dolos è mente, vindictas è pectore, neces atque rapinas è cogitationibus eliminavit humanis? justitiæ ratio. Verbo: justitia lites componit, bella sedat, seditiones arcet, pacem; si turbata est; recuperat, et possidetur: si recuperata; et custodit et moderatur. Hanc igitur, si rerum humanarum appellaverit custodem; parum de est: si vitæ fortunarumque tutricem; nec istud satis: si denique justi et æqui dixerim magistram; necdum omnia dixerim; nisi dixerim utilitatis etiam commodorumque humanorum dominam. Illa est anima ea, (: sicut quod Augustinus dixit:) qua à mortalibus immortalis vita vivit: illa fundamentum hoc (: sicut quod Gregorius asseruit:) in quo cujusvis boni operis structura consurgit: illa (: si ita sententiæ adhærentium oratoris:) vita est ea, quæ per cæteras diffunditur virtutes.

Hujus itaq juris ac justiae partes, hoc in consessu vestro, omni Scientiarum, et dignitatis genere ornatissimo, defensum eo: Ad tamen juri huic meo, non aliter me satisfacturum potavi; nisi vos etiam, juri aut pos grae in meo Vestro, quippe: humanitati et benevolentiae, satisfeceritis. A. L. mapp

Praefatio ante disceptationem Theologicam Aº 178 5to. d 17 Junij Leopoli Studenti Leopoli

Si quantum in Dº hac Scientia profunditatis ac amplitudinis est; tantum in sustinene ejus partibus in me esset ingenii; facile pollicerer, non modo responsurum me dignitati loci hujus satis, verum vestro etiam DD. ac Et. viri ornatissimo Senatui facturum satis. Verum, quia Scientia haec immensa, planeq Dº est: igr viribus ac intellectu humano, amplior, profundior, superior est.
Cui enim est tantum lumen ingenii, cui intelligendi, aut dicendi tanta vis, tantaq facultas, quae non dicam, mente retinere, aut verbis declarare, omnia Scripturarum dogmata, et sensus, omnia Patrum proposita, et doctrinas, omnia Conciliorum sancita et causas, omnia Theologorum placita et rationes, omnia deniq illa, abstrusa, abscondita, sublimia, atq coelestia, in quorum illa singulis explanandis posita est, sed vel cognitione quidem assequi possit! amplitudo illius, profunditas illius est: amplitudo ejus maxima, profunditas ejus maxima est: Nequit amplitudo ipsius satis concipi; Profunditas ipsius satis intelligi nequit. Mons illa est summae altitudinis, id quod dixit Berengius; igitur ascendi n. pt. Pelagus immense profundum, id quod asseruit Platellius; igitur attingi nequit. Planum longe lateq extensum, id quod Bellangius docet; igit ab imbecilli vi humana percurri haudquaqm pt. Sed fateor, quod ipsemet sentio; quaecunq ingenii humani vires sunt, humanae sunt: at illa quae et e Coelesti luce hausta, et in Coelestibus intelligi collocata est; Coelestis est, Dei, vi humana superior est.
Sustinebo tamen pro viribus impositas mihi ejus partes, modo et tu DD. Sen. Senatus, Senatus, multo magnoq et humanitatis, et benevolentiae, et eruditionis et honoris, ornate comitatu, tuo favore, et tu, tum aeternae Sapientiae Parens, tum hujus Universitatis Domina, tuo auxilio, me eas sustinentem sustineas.
Dixi A. L.

Gratulatio ex Stemmate acervi.

Jupiter aurifero sortes tibi depluat imbre:
Et roseo vectus munere tangat honor.
Fortuna innumeris opibus cumulet Acervum:
Vitas Nestoreos, prosper ubiq Dies.

Dunczewius.

Gratulao Patroni S. Ignatii R. P. Rectori S. I.

Prosequitur justo, Domus hæc, duo nomina, cultu:
Primo Poli celebrant, altera Præses agit.
Astra suum jactant, atq ornant laude Parentem:
Jactat et ista domus laude, petitq Patrem.
Et Terris resonat, Cœlisq Ignatius. Ambo
Jure pares titulos, quod celebrent, habent.
Nomen idem, virtus eadem, par munus utrique:
Nec mirum; Sociis, tu Pater, Ille Pater.
Inter tam similes, quæ jam distinctio restat?
Hæc nisi: quod terris tu Præses, ille Polo. A. Popiel.

Salutao R. P. Rectoris.

Apposuit nostris annus discrimina votis:
Discimus; imperii Numina Rector habes.
Martius antiquas Phoebum revocavit ad oras:
Et freno profugis imperat ipse bigis.
Ver erit, et placidis dubitabit fluctibus æquor;
Fundet et hybernas terra novata nives.
Et Zephirus lenes allambet murmure terras;
Et vitreos latices splendida sole coma.
Imperium tua dextra dabit, quam gratia dulcem
Efficit Rector: ver erit Elysium. R. Popiel.

Ad Praefectum Congregationis ex Stemmate Crucis

Non placet Sacras revocare musas:
Displicet Divae modulamen altum:
Cunctos musarum niveis corruscos
Tollite plausus.

Dulcior Praeses, radiatus ostro,
Ac Poli votes, redamavit ille,
Sacra divorum Sociata Signa,
Quippe recondit.

Ergo concentus superdedit ille
Melleos, quibus redimita nunquam,
Terra persensit, Sonus inde gratus,
Crux ubi regnat.

Nos piorum, collum, nitido Subacti
Signo, Sacramus, Zephiri quadrigis
Sequemur posthac, dabit atque Stemma
Crucis honores. M. Kopiel.

Ad Praefectum Congregationis.

Sacra, manani Proceres, Respublica Regni;
Multiplici votô, Te voluêre Ducum.
Fallor! Sola tibi dederat Suffragia virtus:
Ingenuus Candor, calculus albus erat. M. Sarocki

Ad Venceslaum Archiepiscopum.

Venceslaus in aede Sacra cadit hostia Caelo:
Praesulis ante pedes, victima viva cado. M. Morski.

Ad Praefectum Congregaonis.

Esterna vitg si posset imagine cerni:
Non alio vultu conspicienda foret.
Docta parem, si fortè velit sibi Pallas honorem
Jungere: et illa tuas induet ore genas.
Quin utriusq comes cupiat si fama videri:
Mentiri formam debet et illa suam.
Dissimilis tamen et blando suffusa rubore
Inferior meritis nec satis apta tuis. R. Popiel.

Ad Praefectum Congregaonis.

O! nec adhuc juvenis, nec jam puer, utilis etas:
O! decus atq ... gloria magna tui.
Conveniens animo geng est tibi: nobile namq
Pectg, et herculeæ simplicitatis habes.
Mens tua sublimis supra geng eminet ipsum:
Grandiq ingenio nec tibi nomen inest.
Masimè: qui claris nomen virtutibg equas:
Nec sinis ingenium nobilitte premi.
Dent tibi Celestes, quos tu Celestibg, annos:
Sit Superis, opto, mutua cura tui. R. Jastrzebski.

Salutao R. P. Rectoris.

Non tibi sunt fasces, non aspera sceptra, securis:
Presidibus quondam hec munera Roma dedit.
Dat tamen et sceptrum domg hec tibi, premia, fasces
Ne desint: fasces accipe ... domg. R. Morski.

Gratulao Patroni Martini S^ti^ Parenti à Filio.

Duc Pater plausus, duc mea Corona!
Cum Sors sit summa ferre cuncta bona;
Tu fers omne bonum:
Nam tenes Patronum,
Martinum!

Martinus enim, si sortes in votis!
Sors est: si vita? est vita potis:
In hoc honor, unà
In illo Fortuna:
Is omne.

Martini ergo Pater gerens nomen;
In illo meis votis certum omen
Adversi nulli q
Prosperi toti q
Habeto. A. L.

Gratulao Paschatis ex Stemmate Cloni & Dombr.

Gdy z ruiny sibityny, BOG do życia wstaie,
Płacz się nowy dla Dombrowy, i Łabędzia staie:
Dla Dombrowy; bo tey zdrowy, i długi wiek głosi,
Gdy iey Strzałą Boskie ciało płacz z Smierci wnosi.
Zas Łabędziewam płacz będzie: bo ten coż swych ciem
Fenix w kraie życia wstaie, w wos się dziś zamieni.
Stąd Domowi, ktoż nie powi: że w nim z szczęściem chwała
W długie lata, z ścią u Swiata będzie przekwitała. A.L.

Gratulatio Xti natalium ex Stemmate Oloni et Dombrowa Parentibus.

Heynał domowi, krzyknij Apolinie!
Po kolędziom! brzmiące muz mistrzynie!
O co za wesele!
BOG w człowieczym ciele!
Wszedł w dom ten!
Wszak gdzie tron chwały, tam król chwały siada,
tam BOG iest; gdzie iest Aniołow gromada:
tu krzyż; tu tron chwały:
tu Łabędź; tu Duch lśniały:
Więc tu BOG!
O szczęsny domie! ô szczęśliwy progu!
Cześć w twoych Łabędziach, tron w twoych krzyżach Bogu
Wieszczę więc w kolendzie,
Że tu niebo będzie:
Gdzie BOG iest. A. L.

Altera in idem ex Eodem.

Zamknij swoie, muzo, zdroie, zamknięcie kameny:
Gdy się kwili słowo, czyli z tez niebędzie weny?
Już z Anioły czas wesoły Państwu Łabędź głosi:
Piór rozwiia, wzwyż się zbiia, dom do cści podnosi.
Zaś Podkowa drogę kowa, by siła szczęśliwość wproy:
A Strzał straża, precz odraża zapęd fatow Troy!
Nowa ieszcze, radość wieszczę: to dom ryszcze tenże,
Że Dombrowie, hołd Łos, Zdrowie, na krzyżach przysięże! A. L.

Gratulatio ine ex Eodem.

Której Pomyślność myśl zażycza Sobie:
Ta się w Dom zlewa gdy BOG płacze w żłobie:
Bo czyliż jakich na taflach tam żyywa?
Gdzie Łaska Zdrój wypływa!
W chcecie jest Zdrowie? zaiste weźmiecie:
Bo Dawca Życia żyć zaczął na Świecie:
Jak jasność w Słońcu, tak w Chrystusie Życie,
Macie Sowicie.
W chcecie Fortuny? i ta szczęsna Sprawa:
Wszak hoynie hoyny Król Skarby rozdawa:
Wielki Skarb, Boska łza: ta z Jego oczy
W ten Się dom toczy.
W chcecie cześć wreście? będzie: bo w Sionie,
Pan na Laurowym posadzi was Tronie!
Zgoła gdy Siebie dał BOG po Kolendzie,
Na czymże zbędzie? A. L.

Gratulatio Paschalis ex Rememoleni's et Domle

Pod chorągwią Jezusa, dzisiay hasło mamy:
Więc pod nią na tryumfy Dom ten zaciągamy:
Pod nią na Alleluia, Łabędź i Dombrowa,
Znaczne Światu wydzwęć tryumfy gotowa.
Owszem Łabędź już Chwały wasze wyspiewuie;
Pałcowa Drogę Sąde, w Brame Się buduie:
By nią Jezus w Dom wszedłszy na zwycięskim Tronie,
Honor Parski z fortuną posadził w Koronie. A. L.

Gratulao Xti natalium ex Stemmate Rosæ et trium Fluvior. Parentibus.

Iesli Swiat wszystek, iesli Ziemia cała,
Ztąd w niewymowney radości została;
Że się Xty rodzi,
Że z nieba przychodzi,
Na ten Swiat.
Któż tedy zaprzeczy? że tych uciech czoło,
Kres ma w tym Domu, gdzie w radość wesoła;
Róża rozwita,
Codziennie przekwita,
W trzech zdroiach.
I nie bez szczęścia tę radość odbiera:
Bo w Sobie całą szczęśliwość zawiera:
Łzy albowiem swoie,
W Domu tego zdroie,
BOSkiewa.
Płacz zaś przy szczęściu, szczęście przy weselu,
Cel swoy gdy maią w róży i kasztelu;
Toć wnieść, że i cała
Pomyślność została
W tym Domu. A. L.

Gratulao S. Patroni in genere.

Hunc aurora diem spectacula tanta ferentem
Quamprimum croceis roscida portet equis.
Dn̄i Tibi dent annos: à te nam cetera sumes
Sint modo virtutis tempora longa Tuae. M. Jastrzębski.

Gratulas Desponsatis ex Stemmatis Olor's, et Kmitom.

Trzydziesiąty Rok trzeci minął, lecz ta chwała;
W Setne wieki trwać będzie, która się w nim stała.
O Los! oto w tym czasie wszechmocne Ołtarze;
Z onym Kmitomem Łabędzia postawili w parze.
W ten czas, tak rzekł i Sarmat, i Lechia Sama:
Tadziem Kmitom Łabędzia, a Łabędź Kmituma.
W tedy z Synmi Oyczyzna padłszy na kolana,
O Szczęsne Wam pożycie tak błagała Pana:
Wielki BOŻE, z twych rządów już w Parze Łabędzie
Wraz z Kmitomem stanęły: wzgląd twoy niech nań będzie!
Gdyż nieba tak rzekły: Wiedz z Ciebie, z tey Pary,
Na cześć życzę Dom Zaszczyty, sy Polsko, Ołtarzy. A. Ł.

Altera in Idem ex eodem.

Już los nieba rzucił o wasz stan Łabędzie:
Trzysię ieszcze badać, czyli szczęsny będzie?
Będzie szczęsny, bo już iest: wszak (: o Łabędź stawa :)
Kmitom z Tobą Łabędzia w Ślubney Parze stawa.
Wam Sobie Zaślubionym Ślubna także Dato
Ręce, że służyć będzie, Cześć i Szczęsność cała.
Do (…) Łabędź Oyczysty swemi Pióry wzniesie:
Ale Chorągwie zaś staną w szczęśliwości kresie.
Szczęsny (…) ia nadto życzę: życie poty, póki
Nie cieszą Was Syny, wnuki, i Prawnuki. A. Ł.

Tertia in Idem ex eodem.

Dobrześ leciał Łabędziu, dobrześ stał Kmitomie:
Żeście oba na Ślubnym wraz stanęli tronie

Dobrze oba:

Dobrze oba: bo oboch rowney Cześci Imiona,
Tak; iak rowney wdzięczności są dwoch szczepow grona.
Co Łabędź, to iest kmitom: i znow iedno będzie;
Gdy rzekę co iest kmitom: toż są one Łabędzie.
Więc tym miłość pozyskali: miłość ma tak wrozy:
Niech się Łabędź z kmitamem liczne gniazdo zmnoży. A.L.

Gratulatio Paschalis, ex Stemmate Dombrowa.

BOG zmartwychwstaie, życie odnawia śmierć psuie:
Takich sobie ztąd pociech Swiat cały winszuie?
Winszuie wielkich: większa radość w tym Dombrowie:
Bo wraz w tryumfuiącym tryumfuie Słowie.
Bo gdy BOG, po zwycięstwie, tron Chwały osiada;
Tron mu Chwały z trzech krzyżow Ta Dombrowa składa.
O Szczęśliwa Dombrowo! tyś Pana na tronie
Posadziła: posadzi On ciebie w koronie. A.L.

Gratulatio Natalium ex Stemmate Olimz et Domb.

Coż to nucą? czy się smucą Oyczyste Łabędzie?
Nie. Weselą, gdy BOG wciele, twierdząc że w Dom wędzie.
Zkąd więc znaią żewnić maią pociechy w te Boie?
To skazuie: tym tonie Padłowa w dom swoie.
Toż ia tuszę, owszem muszę przyznać, że tak będzie:
Bo iak ziawi krzyż, tak sprawi iak twierdzą Łabędzie. A.L.

Gratulatio Magistro Wybranski Patroni Mathia.

Wybrany Apostołem Maciey uczeń Pański
Gdyby był z Polski rodem zwałby się Wybrański. P. Kowalski S.I.

Gratulacio Patronae S. Annae

Wielka Anno, przewielkiey Anny winszuie:
|: Babkę Chrysta, Maryi Matkę tak mianuię :|
Ta u Wnuka i Córy, niech zièdnaie perłowy
Wiek, to iest: w cześć zaszczytny, dozny, długi, zdrowy. AL.

Altera in idem.

Jako lub perły z perłą, lub ze złotem złoto:
Tak też Anny iest z Anną iednaka istota.
Cnotą, darmi, dobrocią Anna pierwsza tśniała:
W cnocie, w darach, w dobroci Anna druga cała.
Pierwszey zato z cześcią złotą dał BOG złote lata:
Druga laurny niech zyska wiek, loz, cześć u Swiata. AL.

Altera in idem.

Anno, matko serdeczna, pod twe rokowiny,
Sec zyczliwość składaią kochaiące Syny:
Sec ia pierwszy wyrażam: niech twe Matko lata
kwitną długo, iak Liban: niech ie cześć przeplata
Hoynym losem, iak hoyno gdy w południu bywa
Słonce, po świecie całym promienie roz sziewa:
niech się zewsząd zgromadza w Dom uszczęśliwienia
Tak, iak zewsząd zpływaią do Morza Strumienia. AL.

Alia in idem.

Matka Matki Chrystusa: a Chrystusa prawa
Babka, Anna, two Anno Patronka łaskawa,
Swierdza zdrowia, czci stopień, dar Fortun, w swobodach
Pełność, we wszystkich wszystko niech będzie powodach. AL.

Gratulao Natalium Xti ex Stemmate Oloni's et Dombrovae.

Swiat w weselu, tyś na celu Domie: bo cię Siła
Gdy się stało Słowo Ciało szczęscie obdarzyło.
Owszem sobie w swey ozdobie sieńke wszego cała
To wcielone Narodzone Słowo szczęscia dało.
Bo cię pióry na honory wyniosą Łabędzie:
A podkowa wiek u snowa, który trwałym będzie.
Już zaś strzała slib zayżdrzała przeciwnośći swobodzie:
By zey strzegła, zey ubiegła, będzie na dowodzie.
Że te w długi czas usługi da, szczęscie, skazuie:
Krzyż: sowiecznie pan stałecznie hołd Pańskou ślubuie. A.

Alia in idem ex eodem.

Wesel się Domie: bo cię uwielbiła
Ta radość, ktora dziś się narodziła
Iezus przedwieczny: gdyż ten w swey osobie
Przyszedszy na Swiat, swoy przybytek w tobie
Załozył: bowiem krzyż iest tronem BOGU,
A Piękność domem: te zaś w Pańskim progu
Są obie: iest krzyż; bo Dombrowa
Ma trzy: iest Piękność; bo te Łabędziowa
Kazuie białość. Więc gdy ow dziedziczy
Dom ten, w kim wszystko; dom w nim wszystko liczy. A.L.

Gratulat. Annae Patronae redditoria votor.

W dzień Patronki twey, Matko, oddaię dwoiakie
Wota: me iedne, drugie Braci. Me są takie:
Żyi długo, czerstwo, szczęśnie, życzę ma korono,
Braci zaś te są vota: przyym ię na twe łono. A.L.

Gratulatio P

Swiat z Jezusem, a Jezus z krzyżem tryumfuie:
Krzyż zaś Bogu na tryumf, wiecież kto gotuie?
Dombrowa. O Dombrowo! iak pociech masz wiele,
Gdy Bóg swiatu, ty Bogu stawiesz się wesele.
Ciesz się więcey: Bóg oto Chorągiew piastuie:
Na chorągiew Grot Bogu Dombrowa daruie.
Więc krzyż mi w Domu radości: boś się w krzyżach stała:
Precz zaś z Domu przykrości: bo cię starta strzała. A.L.

Gratulatio Paschatis.

Wdzięcznym stylem, z serc okrzykiem, spieszmy do życzenia:
Gdy powstaie Jezus, w Kraie życia, z śmierci cienia.
Spieszmy sporo, ia z pokorą wszem chętnie przodkuię:
Me sprzyiania winszowania Państwu ofiaruię.
Życząc, tyle pociech, ile swiat ma cały, tyle
Szczęśliwości, pomyślności, na sud wszystkich ile. A.L.

Gratulatio Paschatis ex Stemmate Oloris et Dombrovae.

Io! wesela brzmi muzo Domowi:
Bo mu dziś Jezus, a on Jezusowi
Tryumfow udziela,
Więc io wesela,
Brzmi muzo.
Dziś tryumfalne Bog krzyże piastuie,
Że mu na tryumf Dombrowa daruie:
O szczęsna Dombrowa,
W niey tryumfow Głowa
Ma tryumf.
Gdy krzyż Dombrowy Bog z tryumfem wznosi,
Wieciez, co to On przezń Domowi głosi?
Oto mu to iawi,
Że go znacznym wsławi
Honorem.
Znow tryumf nowy! oto Ptakow Strzała,
Dziś na chorągiew Bogu się dostała:
O szczęśliwe strzały
Ktore Panu Chwały
W plauz idą.
Lecz, gdy tym Ptakiem z śmierci tryumfuie,
Domyślacież się co wam ztąd rokuie?
Oto ten znak daie,
Że się dla was staie
Sam Sarza.
Niechże za tryumf, tryumf oddan będzie,
Domowi: niechay z muzami Łabędzie
Io wykrzykuią
Niech w szczęściach wiekuią
Ja żyie. A. o.

Gratulatio Paschatis Sacerdoti exhibita.

Si universis nunc plausus agendi,
Tunc sunt praesertim mystis faciendi:
Nam qui redivivus
Prae caeteris vivus
Mystarum.

Mystis agendi summeq Dynastae:
Cum tui corda sedes Jesu vastae:
Cum tua mens polus:
Cum tu Christo solus,
Sis Coelum.

Plaudo hinc Patri, unaq refundo
Vota: beâre successu secundo:
Posse omne bonum,
Scande fauste thronum
Praesulum. Al.

Alia in idem eidem.

Eia Patri, sincera feramus vota sodales:
Nam surgente Deô, ferre tributa decet.
Eia, feramus; et ipse fero: sit cuncta Dynastae
Jovis, sit sortea, vita sit, et sit honor.
Hôc Patre, mitra tuam frontem sacrata coronet:
Hôc duce, Praesuleum scandito Mysta thronum. Al.

Gratulatio Patroni S. Casimiri ex stemmate Regni et Lilii.

Casimire Patrum mire decor, tibi toto
Sub Patroni sole, proni proclamamq vota
Vitae flore ac honore, tum sorte beâre
Praesul throni, omnis honi Rex velim dicâre. Al.

Alia ex eadem eidem.

Iam bellè Pater gaudes Casimiro,
Ut cum hoc unus certè casu miro,
Non solùm nomine
Sed quoq numine
Dicaris.
Fert Casimirus Lilium insigne,
Et tu candore gloriaris Cygne:
Hinc certum problema
Secum ob id Stemma
Es Idem.
Quae Lutor adhuc limen Probitati?
En Patrem: ille Domus Sanctitati.
Quem primae rei?
Sit: hic amor Dei,
Par Sibi.
Cum uni Sitis, virtute, candore:
Uni Status, titulo, honore:
Lutor Sceptrum gestat:
Patri Pedum restat
Praesulum. A.L.

Alia eidem ex eadem.

Iure sacro donant Patri Regem astra Patronum:
Virtutum Regi Rege Patrono opus est.
Eja Sui virtutem imitaris, imitator honorem:
Hic Veri Regnum! Tu rege Templa Pater. A.L.

Gratulao Patri Lubek Prioratu ex Stemmate Religionis Stellas.

Ingens Solamen Superi fecêre:
Quum illas grates nobis obtulêre:
Quod Sebestianus
Leontpolitanus
est Prior.

Quod enim votis cunctis postulatum:
Hic dono Coeli hodie patratum
Quando te Priore
Gaudet cum honore
Hic ordo.

Sed honor ille hujus Prioratû,
merito jure est tibi collatû:
Nam hunc, recte facta,
Vita piè acta
Poscebant.

Fausté hinc Suis alluxêre Stellae:
Nam quum te nacti, hunc nacti, qui mele
Dulcior, qui illis
Lubek amabilis
Nunc nacti.

Fausté et tibi hic Stellae Luxêre:
Nam de te omen hoc nobis fecêre:
Quod Provincialis
Aut Generalis
Sis brevi. A. L.

Gratulao Definitori NN ex Ordine S. Carmelit.

Quum Sua vota dabat nuper Sanctissimus Ordo,
Spiritus huic aderat, Spiritus ille Poli.
Adfuit, et dixit: benedico tibi, elige Patres,
Elige, sed doctos, elige sedq sacros.

Legit morem huic vester Sacerrimus Ordo:
Ac hos elegit, quos voluêre Dii.
Elegit Patrem, et Divinus Spiritus olli
Haec dixit: bellè; vir placet ille mihi.
Tum post Subjunxit: Sis Definitor, et audis,
Quà Prior ac ultra, post Generalis eris. A.L.

Gratulatio Natalium Xti.

Laudii Sanctum effulget problema:
Casta de Concha Sacra crevit gemma:
Horto flos in plano
Floret: ex quo Cano
Te faustum.
Mysticum Phoebum Sacrata Aurora,
Jesum Maria, Salutari horâ,
Parit: Quis beatus?
Quis hinc fortunatus?
Sacerdos.
Nam si haec gemma Sacrarum Coronae
Offertur dotum? tunc tuae Personae:
Si hic flos decori
Morum? tunc honori
Fit tuo.
At quid Sol petet? Coelum Sanctis?
Tu es: quid Jesus? Limen Pietatis?
Te ergo, te Mysta,
Appetet obvisto,
Hic Praesul.
Hinc verè meo ominare voto,
Quod dono Nati afavebit toto
Nominis decori,
Praesidis honori,
Fortuna. A.L.

Gratulao Sti Natalium ex Stemmate Oloris.

Cantet Olor, Solor: cum casta ex virgine Fenix
    Castus adest: nam exhinc faustior exstat Olor.
Nam, cum sic Olor, ac Fenix albedine Casti
    Sunt ambo; debent ambo placere sibi.
Imo, quod ambo alites uno candore notantur
    Hinc ceu hic is fieri; sic is hic esse potest.
Ergo sit Fenix Olor, ac Olor ordine verso,
    Sit Fenix: Cantet prosperè Solor Olor. A.L.

Gratulatio Attipatalium Sacerdoti exhibita.

Duc hilares plausq gravidos tue Mysta triumphos:
Nam sors summa tui plaudere condajubet.
Natq enim in mundo, imò tuis hic ortq in utris:
In quo ceu cunctis, sic tibi cuncta patent.
Nam si optas vitam? hic vitae fons: si ambis honores?
Hic honor: in votis sors? mera sors hic adest.
Plus? quis Pax? hic ortus: quis solamen? hic ortq:
Quis Caput, atq salus? hic Caput estq solq.
Ergo tu Ovide triumpho! plaude! ego vota refundo:
Ter natum, in nato singula, Mysta, refer. A.L.

alio in idem.

Hoc in puncto orbi cuncto, lux orta communis,
Verbum Patris, Candor metris quod vagit in cunis.
Mystae soli, donô Poli, plausu singulari,
Primae rei, ortu DEI merentur beari.
Nam est quota terra, tota semel nisi gaudet
Nato DEo: jam de eo ter Mysta applaudet.
Imo munq spectabunq vix est Jesu nati,
Creant illum, sumunt istum ter, viri sacrati.
Hinc ter plaude! ter nunc gaude singulari ausu,
Nam Divino sole trino insigniris plausu.
Plausus iste triplex, Mystae sit triplex corona:
Ex hoc omen, vita, nomen, fluant tria dona. A.L.

alia ex stemmate Gryphi.

Magno cum plausu, cuncti dum gaudia servant,
Dum nascente Deo laeta fit omnis humus.
Me quoq clarus ad ingentes hic numinis ortus,
Incitat applausq, promere verba jubet.
Hinc precor Illustri toto de pectore Mystae,
Ut sibi sors semper prospera queq forat.
Annos ut ducat longos, ac ut Sueis ipsum
Praesulteum Gryphq tangat honore thronum. A.L.

Gratulas Paschatis Sacerdoti.

Phœbus Poli, umbras soli, lux noctes serenat,
Universum sors adversum, mœsta plausq ponat.
Xtus vivus laetivivus, ac sortis origo:
Nunc prostrato surgit strato rerum scaturigo:
Unde mysta sacer, ista sub divu momenta,
Velim toto planè voto, sternens detrimenta,
Laudis plenos pmillenos sectando decores,
Coeli meres Iti vens, lucreris favores.
Verbo: donis, atq bonis sic cunctis beeris
Ut honore, vitae flore semper coroneris. Ah.

Gratulao adventus à Cliente suo Provinciali Carmelitae exhibita.

Astrorum Regi memnon applauserat olim:
Lustratis terris, qod quoq Lustret eum.
Tu Pater, es Phoebus lustrans et Lumina spargens:
Sum memnon, qui etiam lustror ab igne tuo.
Es Phoebq, lustrans ac visens Sydera Coeli;
Hoc est: Mystars limina Sacra tuum.
Es Phoebq radiis accendens Coelica Signa:
Sacros nempè viros Relligione suâ.
Es Phoebus, qui das non dant cui Lumina Coeli:
Seu tu plura tuis, non tibi plura tui.
Sum memnon ego, quem pariter Sol lustrat obortq:
Seu sub signat mens memini semei.
Sum memnon, quem vivifico Sol lumine tangit:
Hoc est: me donis tu petis ultrò tuis.
Sum memnon cujus vita est in Sole reposta:
Nempè meae sortes, sunt tua dona Pater.
Hinc ego te plaudo tibi: tè mihi sors meu plaudo:
Me gratum radiis tu: te ego mente colam. AL.

Gratulao Patroni D. Augustini R. P. Visitatori Carmelitae Discalce
ex Hemmate Religionis 3. Stellar à suo Consanguineo exhibita

Magna laus, magno gaudere Patrono:
Major, in magno sequi illum bono:
Tu utroq gaudes:
Quum utrasq laudes
Has tenes.

Nam Augustino

Nam Augustino, quis major Patronus?
Cui virtutum majus inest onus?
Tu et hunc Patronum:
Et virtutis bonum
Fers jus.
Flos Castitatis erat Augustinus?
Egenis gaza fuit Divus Iunus?
Pauperum thesaurus,
Castitatis Laurus,
Tu quoque.
Hic inter opes inops et egenus:
Inter honores comitiis plenus?
At Sors egestate
Honor comitate
Est tibi.
Quid? Augustinus Pater erat Patrum?
Et tu tuorum Pater exstas fratrum.
Is Lux disciplinae?
Sit et tu doctrinae
Sol manes.
Quod Divus adhuc est lumen divinae
Domus? En Patrem: cui Stellae trinae
Sunt tua in vita:
Ex quo dicam ita:
Es lumen.
Hic Augustinus et tu Augustinus
Huic inest multum et tibi non minus
Idem vobis nomen,
Et virtutum omen
Est idem.
Ergo secutus virtute candore
Divum: huncque sequaris honore:
Quippe cum Patrono,
In Praesulum throno,
Vir Praesul. A. L.

Gratulao Natalium Xti Dni

Esset terra, vel de petra, hac lingua producta:
Aut maturo, et ex duro adamante, structa:
Quae plaudente, hoc favente solei gente totâ:
Tandem ibi Sua Tibi non persolvat vota.
Ergo meae ne sint reae partes hujus rei;
Cor precat, mens gratat festum Nati Dei.
Mens gratat, celebrat quod sacra dux isto,
Rito ausu, digno plausu, ab Illustri Mysto.
Pectq verò jam sincero precatur favore:
Duc longaevum sanq aevum alto cum honore. A. L.

Gratulo Augustino Carmelitae electo in Provincialem.

Coeli virtutes plausus sibi nuper agebant:
Haec resonabat Evax! ista canebat Io!
Euge! io! clamabant, concinebantq chori.
Has ego ad omnes celer ivi, tumq rogavi:
Cur sint tam laeta; sed nihil audii, ut Io.
Moxq suo sacrato cum ordine venit Elias:
Sed Pater, et ordo plausibq ambo dat.
Ad Pater in plausu, tum simul ordo fuit.
Plauserat ille Pater, plauserat ordo sacer.
Ac ubi complaudunt: (at plaudunt tempore longo:)
Cur, posco rursq, gaudia tanta ciunt?
Respondent, ac responsis sua gaudia miscent
Tum mihi respondent, et laetis vocibq ciunt:
Augustinus io! Sors diadema Patris!
Hic simul, ordo, Pater, Virtus, ego, plausimus omnes!
Et plausus nostri, Tu scopq unus eras.
Clamavit: Bonitas, Pietas, et reliqua Virtq
Is mihi Sacrarium, Templum, is arrha mihi!
Clamavit Sacer Elias: o gaudia nostra!
Filius iste meus, Sum Pater hujq ego.
ex omnibq unus
Et mihi dilectq filiq iste meus

Clamavit pius ordo; agens: o gaudia nostra!
Ut praesit semper, qui mihi nunc praeest.
Qui nunc, ut semper praesit is, opto mihi.
Clamavit pius ordo: utinam mihi, qui mihi, semper
praesit: eo semper duce, beatus ero!

Plausus ego junxi proprios, ac ista precabar:
Ut bene nunc coepit, sic bene semper eat.
Haec ubi dicta forent, Deus ipse revisit ab astris;
Et sic conclusit singula vota suis:
„A quo nunc iterum regitur Provincia tota;
„Qui Lustrator erat: jam Generalis erit. A.L.

Fiat voluntas tua.

Quae tu vis; volo: quod tu non vis; hoc ego nolo:
Sit tibi velle meum; sit mihi velle tuum.
Vis Deus, ut dives essem; sim postulo dives:
Vis maneam pauper; sim rogo pauper ego.
Vis me laudari; laudari flagito proles:
Vis caream fama; non mihi fama placet.
Denique vis longe vivum; volo vivere longe:
Vis rapiar fatis; est bene fata volo.
Verbo: velle tuum sit velle meum: ordine verso,
Velle meum fiat, postulo, velle tuum. A.L.

Gratulatio electo in Definitorem.

Aut merita, aut doctrinae, aut sanctimonia vitae;
Definitorem, te statuere Pater.
Nec meritum, nec vita tui, nec dogmata sola;
Ast haec cuncta simul te statuisse scio.
Namque prius ac jecit sortes, hic et iste, rogabat,
Num doctus? meritus? num pius ille Pater?
Cum patrum simul hoc omne in te Mysta videbant,
Sis Definitor; vox fuit una viris.

Ac ego.

Ac ego concludo: sis Definitor ut exhinc:
Aut Prior, aut Primus postea Mystasoles. A.L.

Gratulatio Martino Patroni.

Dimicuere: Domus, populi, Ara, et Patria, nuper:
Prospera Martini, quem magè vita juvet.
Patria me, dicit populus me, araeq; domusq;
Me mage respondent, me sua vita juvat.
Prima meus dicit, Martinus filius extat:
Altera rursus agit, quia Pater ille meus.
Ille satrapa meus, respondet tertius istis,
Clamat quarta, vir hic, sors mea, parsq; mea est.
Audiit haec, alto prospectans Numen ab astro;
Cantaq componens jurgia, dixit ea:
Vobis Martinum cunctis est vivere justum;
Hinc jubeo: Cunctis, vir bone, vive diu. A.L.

Ad Electum Congregationis.

Si dignos vestigat honor, sequiturq fugaces:
Quo more Daphnen Cynthius.
Jure capis nostras Praeses illustris habenas:
Obnoxiq his fortissimè.
Non tam ad Elei stadium lustrale Tonantis,
Acres anhelarunt equi:
Martiq espiciunt nec tot Suffragia Campus
Premante plebem Consule:
Quot subière viri; fasces et culminis hujq
Exambierunt avido
Unicq è multis dignus tam magna mereri
Voto potius omnium.

Sit votum

Sit votum, quodcumq juvet, felicia captum
Opus secundent omnia.
Sit factum, quodcumq jubes paremq ovantes,
Et poplites substernimq. M. Jastrzebski

Salutat R. P. Provincialis.

Hei mihi, non magnas quod habent mea Carmina vires:
Nostraq sunt meritis, ora minora tuis.
Quantumcumq tamen facunda nostra valebunt:
Carminibus vives tempus in omne meis.
Dii tibi dent Annos utinam: cetera sumes:
Sint tibi saluti tempora longa tuae. M. Jastrzebski

Salutat R. P. Provincialis

Nescio, quae possint venientem, maxime Praeses,
Excipere hospitio, commoda tecta suo.
Nam licet immodico clarent Capitolia luxu,
Surgat et aethereo, vertice celsa Pharos,
Regia Lucullo, vel quondam habitata Metello,
Virtuti Domus est, non satis apta tuae,
Nostra. Lares igit. fuerint tibi pectora: majq
Hospitium in terris non habet ipse Deus. R. Kopiel.

R. P. Provincialis Salutat.

Accumulat nostram Divûm Clementia sortem:
Et reparat tristes, spes inopina vices.
Nam quae Lux nobis te reddidit alma Parentem:
Haec eadem officii creditur esse tui.

Sit prin.

Sit proin iste dies, tam Sancti primus honoris.
Atque sine extremo quisque secundus erat. M. Popiel.

Salutatio quondam RR. Provincialis

Ille dies nostra, qui se Pater attulit Urbi:
Jure exoptatis annumerandus erit.
Nam velut umbrarum depulsa nube refulget
Carior occiduis sol redivivus aquis.
Sic tibi cœlesti resident, quæ gratia vultu,
Discutit ingrata tædia longa mora.
Jamque pruinosi torpescunt frigora Jani,
Et strepit in placido mitior aura Polo.
Jam nova Musarum latebris lux orta; frequentem
In lætos turbam jussit abire sonos.
Scilicet: hoc fuerat Supremi Præsidis ora
Conspicere, & vultus posse videre Patris. M. Popiel.

Gratulatio S. Patroni Josepho Præfecto Scholar.

1ma.

Vix nitet aurora, et certant: cor, ordo, Scholaque
Quem longæva Joseph, quem magè vita juvet.
Filius ille meus, mihi vivat! dixerat ordo:
Auxi Schola; mî vivat, nam caput ille meum.
Ast his, corda sui fratrum, mihi vixerit ajunt:
vixerit is nobis, utpote noster amor.
Audiit hæc cœlum; tum cunctis talia dixit:
Sit pax; tu cunctis vive Josephe diu. A.L.

2da.

Lumina dissesertria, quae tria numina vidi,
Bina velut Juvenes, ac avis unum aderat.
Nomen Avis, Fama est, juvenum autem nomina sancta:
Alter erat, gratum Cor, fuit alter Amor.
Fama tulit: Pater ille Joseph: cor munera gratum
Commemorant: Amor vota refudit, agens:
Ista tuo Sacrato Sacra, Josephe, Josepho
Quod teneo summum, Cor tibi Sacro meum. A.L.

3tia.

Dicere lingua Patri nescit, quae corde precari:
Hinc cor non Linguam, respice, posco, Pater.
Cor tibi vult: crescas cunctis, crescas nec ullis:
Vita Joseph crescat. crescat honor Joseph. A.L.

Powinszowanie Jmienin od Corki do Matki.

Dzień szesnasty Lutego, o iak dla mnie miły!
Miły! bo iest poswięcon Mamy Jmieniowi,
Oby Nieba Życzenie moie ziściły!
A wiek teraz bieżący, następnym opowi:
Iż twym Cnotom należy ten przywiley chwały:
By Prawnuki twych Wnukow, Czerstwą Cię widziały.
A.L.

Ad Ursulam.

Ursula fert mortem, Victrix fert Ursula Laurum;
Martyrii Laurus, morte Corona data est.
Sed cur Virgo, tuae quaeram diademata fronti;
Ipsa Corona Tibi es, Laurus es Ipsa Tibi.
S. S.

Gratulatio S. Nepomuceni.

1mo.

Oraliter taceant Votum, quod pectora gestant,
Pectora sola forent, pectora chara Patri.
Vive Pater, laetans Componit, vive Joannes;
Et vita et fama Dux Nepomucus erit.

2do.

Esto forem elinguis, loquerer mea Vota Parenti,
Lingua vel Ora Sacri, vel mea corda forent.
Ergo utrumque loquor: deposcoque Vive Joannes;
Vive Parens felix, protitulo vive diu!

3tio.

Mille mihi linguas Caeli, dent pectora mille;
Omnibus his vellem fundere Vota Patri.
Aut has Lingua Nepomuci Suppleverit una;
Hac famam, Sortes, hac Tibi saecla loquar. U. L.

Ad Alexandrum.

1mo

Aurum cum Votis, non prima, aut luce secunda;
Nam: omni, non uno tempore posco Tibi

2do.

Magnus Alexander bello devicerat orbem;
Noster Alexander vicit amore Polos.
Multos hic tenuit populos aut ense subactos;
Tu mea corda tenes, corde subacta tuo. U. L.

Na 3 Krolow SS.

Gaspar, Maycher, Balthasar, różne niosą dary
Człowiekowi y Bogu razem na offiary:
Jako Panu nad Pany, ieden złoto daie,
Przez co Go Królem Świata y Nieba uznaie,
Drugi mirrhę z goryczą oddaie w ukłonie,
Że miał cierpieć y umrzeć, na krzyżowym tronie,
Trzeci zaś kadzidło, że przy tey Offierze,
W naywyższego Kapłana miał być charakterze

P. Grzybowski.

Pro humilitate

Si cunctis te humilem praestes, laudabenis inde,
hac virtute nihil dignius esse potest.
Hinc licet excelsos attingis quisquis honores,
hunc reverenter habe, qui tibi servit honos
Sit tibi Norma, DEI Mater, Sanctissima Virgo,
hoc fertur Numen promeruisse gradu.

Lex sine Lege, velut Lumen sine Sole fugatur [Deum]
Rex sine lege, velut Sol sine luce foret.
Rex Legem primo legit, Rex cum grege legem
Condidit: hinc legem Rex regit, atq gregem
Oves
Sit Sapiens, vult cuique suum jus reddere justus
Qui facere hoc audet, fortis habenda est.
Ove

virtus.

Omnia cum pereant, stat virtus sola perennis
Hoc immortales reddere sola potest.

Pożegnanie.

1mo.

Gdy chylę, dziękczynię, wasze żegnam progi,
Serdecznym Dobrodzieystwom, składam mię pod nogi,
W przód życia, niż wdzięczności, ktu niż bask pamięci
Przestanę, obowiązku nie mi nie odetnie,
Po krótkich dłuższe mienię, po pięcletnych tyle,
Państwu moim dozgonne zapisuię chwile. A.L.

2do.

Migro hinc: sed deporto mea non omnia mecum,
Te Petrum linquo, pectora linquo mea.
Immò animo Petrum, praesentem atpote cordi,
Sed tibi me linquo, me tibi linquo Petre.
Vel certe: ambo imus, rursus quoque linquimur ambo,
Te gero corde meo, me gere corde tuo. A.L.

3tio.

Któż wyrazić potrafi swoie serca żale,
Już Braciszek odieżdża, iuż powiada Vale.
Czasy iakieście miłe, iak słodkie bywały
Przytomności mi Brata, gdyście pozwalały!
Czemuż teraz swoiście: iaśnie wiem co z tego dzieie,
Że lać z żalu każecie: będę y iuż lać. A.L.

Laudatio

Ingenium tibi, mite, sagax, natura creavit,
Addis naturae viribus, artis opem.
Virtuti fortuna tuae comes illius haeret:
Artes et ingenii dotibus addis opes.
Ut miseris, fortuna dedit, succurrere posses;
Ut velles, virtus fecit: utrumque Deus. Oven

DEus O. M.

Est Deus: qui Terræ Dominus, qui Rector Olimpi,
Qui Factor, qui Opifex, est utriusque Poli.
Est: qui cuncta Causa rei est, qui Vita Creatis,
Qui Cunctis Centrum, qui Omnibus Arrha potest.
In Quo prosperitas, fortuna, optata Libertas:
In quo pax, Cœlum, gloria, Vita, Salus.
Per Quem stat mundus, per quem stant æthera, tota
Quo natura Viget, quo Patre cuncta manent.
Cui certum Votum, mens, spes Cui certa quiescit,
Qui DEus est Cunctis, qui Omnibus Omne Bonum

A. L.

B. Virgo Maria.

Virgo Maria, Parens hæc, quæ candore supremô
Cunctis naturis una præire solet.
Hæc, Quæ ante, in, tum post partum percasta relucet
Cujus nec minima Labe notatus honos.
Hæc, Quæ de multis, imò omnibus unica tantùm
Mater supremo Numine digna fuit.
Hæc, Quæ ut Sol electa, ut Luna est pulchra, decora
ampla velut Cœlum, lucida stella velut.
Hæc Quæ hominum, Quæ Cœlicolûm Regina suprema
Illa Cui Seraphin integer Ordo subest.

A. L.

Litera ad P. Gerardum le Febre Ord. S. Bened: gratulatoria Patroni

Nullum est momentum, vitæ meæ concessum, quô mea, Prolisq meæ corda, non respirent addictione, amore, æstimatione Patri Optimo debitis. Officia hæc præsto sunt æviternè pectoribus meis, utpote Tibi Dne Amicissime æviternè deditis. Quæ ergo in animo meo gero semper, ea imminente die, Divo Indigeti tuo dicatâ, Tibi Dne Carissime, animitùs contestor, verbis non oris, sed Cordis apprecans.

Faxint hoc Superi: Gerardus, noster Amicus,
Vivat longævus!, faustus! et incolumis!
Gerardus: Quem ornat bonitas, Sapientia, Virtus;
Vivat longævus! faustus! et incolumis!
Gerardus: Cujus semper benefacta colentur.
Vivat longævus! faustus! et incolumis!
Gerardus: Qui verè est totus Amicus Amicis;
Vivat longævus! faustus! et incolumis!

Hos cordibus nostris Sensus, semper inesse crede, Eosq dignare Suscipere ab Illis, qui Dni Rvdissime erunt et Amici, Cultores, Servi, Sinceri, veri, addicti. Jul: Anto L. L.

Powinszowanie od Wnuki do Dziadka swego!

Dziadunia drogi! Szczęśliwosci moia!
W tym dniu naymilszym, ktory dziś święciemy,
Twa Corka, Syny, toz i Wnuka twoia
Wszyscy wszystkiego z Serca Ci Życzemy. A L.

Oyczyzna Pułaskiemu

Żalu! żalu! ach żalu! śmierć moia w tey dobie!
Bo moy Syn, ba moy Oyciec, Pułaski, iuż w grobie.
Jego życiem, ja żyłam, ja Polska Oyczyzna!
w Jego śmierć śmierć moia! w Jego bliznie, blizna!

A.L.

Salutatio Matris

Salve Cordis amor! Salve Carissima Mater!
Adsunt cuncta mihi, dum mea Mater ades!

A.L.

Alia Salutatio Ejusdem

Moia Mamunu! moie drogie Życie!
O iak mi przykro bez Ciebie tu było!
Ale Twóy powrot, Twoie tu przybycie,
Całą mi radość z Tobą powróciło.
A więc sto razy powtarzam toż samo:
Co w moim Sercu, co w mey duszy czuię;
Że zawsze pragnę być z Kochaną Mamą
Która niech długo żyie! niech wiekuie!

A.L.

De Rege-Grege-et Lege.

Rex Pastor-Populique Greges sunt-Pabula Leges-
Æger Grex, Medicus Rex, medicinaq Leges. Ovenus

B.

Virtus.

Contemnit laudem virtus, licet usq sequatur
Gloria Virtutem, corpus ut umbra suum.
Est denim Virtus aliquid, nil gloria, sicut.
Est aliqd corpus, corporis umbra nihil. Ovenus

Nusquam vera fuit Caritas, quae desiit esse,
Nam nullus veri finis amoris erit. Idem.

Nodus amicitiae rumpendus propter amorem,
Propter Amicitiam non violandus amor. Idem.

Ut nulli noceas sis, imitare Columbam,
Serpentem, ut possit nemo nocere tibi. Ovenus.

Ecclipsim rarò patitur Sol, Luna frequenter:
Est magis ad lapsum Femina prona Virô. Idem.

Certa Sagitta fides- Nervus tibi Spes- amor Arcus-
Sit verò Caelum meta- Scopusq. DEUS. Anonymus.

Ut Solem Tellus, Lunamq stat inter opacam,
Stat peccatu inter meq. Deumq. meum. Ovenus

Amisit Costam causâ mulieris Adamus-
Uxoris Causâ, perdidit Ipse animam. Idem.

Imperium gladio, sed opes sub clave tenentur.
Nemo cavenda timet, qui metuenda cavet.

Concordes duo sunt in Cœlo sydera, fratres
In terris unanimes vix reor esse duos.

Est dubii generis, castissima sit licet uxor,
Communis meretrix, fœminei mulier.

Furtum non facies, Juristis scribitur hæc Lex:
Hæc: non occides, pertinet ad Medicum.

Justitia est finis Legis – Lex est Judicis opus – Judex est Imago
Dei cuncta gubernantis.

Noli ante tempus esse miser.

1. Senectus parum sperare potest, juventus spe plena est.
2. Lex cum natura, quin numen, et omnia fera
damnant ingratum, male faustos odere natum.
3. Quantum oculis, animo, tam procul abit Amor.
4. Unit amor cæcus, non est amor arbiter æquus,
Nam deforme pecus, judicat esse decus.
5. Amare à quo non possis amari, erroris est;
amare à quo possis non amari, periculi:
amare à quo non possis non amari, felicitatis.
Errorem habebis in amore temporalium;
Periculum in amore hominum;
In DEI amore felicitatem!

De Deo homine.

Mater virgo, mea est, Deus inquit, et est mea Mater:
Ergo Deus posthac, tu mihi frater eris.
Frater ero, dixit: dictis subdo: ergo necesse est
Ut sim numen ego, vel Deus ut sit homo.
Dixit; et ethereum depromem verba per axem
Matre hac ne caream, sim, Deus inquit, homo.

Polonicè.

Matka moia jest Panna, rzekł Bog, ocźe zatem:
Że ty Boże nas Ludzi wszystkich masz być Bratem.
Bratem będę odpowie: wnioseķ więc się ziścnie;
Że człowiek ma być Bogiem, ty człowiekiem Panie.
Na co Bog odpowiedział z twarzą pełną wdzięku:
Dla tey matki Człowiekiem będę w poznym wieku. Anonymus.

Ad Philosophum.

Pro placito verbis, ut nummis utimur, inquis;
Erras: verba nihil, omnia nummus emit.

Polonicè.

Złotu moneta mędrce, wybor słow mianuiesz;
Mylisz się: wszak nie słowem, lecz złotem kupuiesz.

Ad Pulcheriam.

Z wdzięcznego Oka promień rowny słońcu bije,
Z okrągłey wynika biała Roża szyie,
Włos wdzięczny przechodzi złoto, a rumiana
Warga; iakoby w purpurze zmaczana.
A gdy usta otworzy cukrem natrząsane,
Muszą się serca topić, chocby ołowiane.

Si non Pithagorae fallunt dogmata, corpus.
Intrarunt Pallas, Juno, Venusque tuum.
Tres nam virtutes se reperiuntque in una,
Cum tamen in multis rara sit una tibi. Oven.

Pingitur in tabulis formae peritura venustas:
Vivat ut in tabulis, quod perit in facie.
Non possum in tabulis, quod possum carmine pingo:
Vivat ut in chartis, quod perit in tabulis.
In tabula quanquam te ponere volus Appelles:
Dignus: et in versu solus Apollo fuit. Oven

Separavi sunt arma fori, stratagemata pacis:
At nisi Consilium, Caeciliusque domi:
Caecilius velut alter Atlas viriles orbes,
Hic humeris Caelum sustinet, ille statum. Oven

Quod Pater ille tuus fuerit, laus magna Philippi
Laus tua, quod tanti filia Patris eras. Oven

Dicit te speculum formosam, fama pudicam:
Mentitur speculum nil tibi, fama nihil. Oven
Nemo potest animi mores effingere pictor:
At tamen hic mores monstrat imago tuos. Ov
Insevitne tibi Pater hos ex traduce mores?
An dedit in mammis Mater? utrumque puto. Oven

Lupus sub pelle agnina, falco sub penna columbina cavenda diligentius.

Jeżeli martwi nieprzyiaciel w oczy:
Znośniey, niż gdy ci Przyiaciel wykroczy:
Ałkiwi zadaie okrutnieysze rany
Zły człek, Przyiaźni Płaszczykiem przybrany.

Principiis obsta.

Zawczasu złemu zabiegać należy:
Żebyś w dół niewpadł, lub niezosiadł wieży.
Koniec szczęśliwym nawet serce traci:
Kto zrazu niedba, ten końca przypłaci.

Homo est animal sociabile.

Kto się nauczy żyć z ludźmi cnotliwie:
Temu żyć trudno w domu, iak wieprz w chlewie.
Melancholia sama mu choroba:
Kto zwykł żyć z ludźmi, nie może sam z sobą.

Quemlibet alterius poenitet fortunae.

Kto chce sam czego, na drugiego kracze:
Zwyczaynie kogut na koguta gdacze.
Chociaż przed niemi kości niezbieraią:
Przecież na dziadów psy zawsze szczekaią.

Sunt bona mixta malis, sunt mala mixta bonis.

Żyi dobrze sto lat, żyi w szczerey Przyiaźni:
Jeden uczynek przeciw cię rozdrażni.
Pomsta zapłatą hańbaić zyskiem będzie:
Za dobre płaca złym, w tych czasach wszędzie.

Rem tuam custodi.

Wolisz sam sprawić, ile w przykrey rzeczy:
Bo co cię boli, Poset nieuleczy.
Poset niezradny, lecz w trudney usłudze:
Letkie, nieważne, zawsze ręce cudze.

Qui majora dabit munera, victor erit.

Kto nie łoży, nic nie ma: a kto łoży,
nic nieskuraczy, sam siebie zubozy.
Obrot smarowny, idzie, iak wuz prędzy:
kto nie da wsprawie, niewezmie Pieniedzy.

Ingrato homine, nihil pejus terra fovet.

wdzięczność z łaski wszystkie cnoty krosi:
Niewdzięczność, miłość w sercu ludzkim gasi.
Człek Bazyliszka, i Smoka zwycięży:
Nie wdzięczny człowiek, samey ziemi cięży.

Scribit in marmore laesus.

W marmurze rany urażony pisze:
Gdy tylko Pomsta serce ukołysze.
Jako Żyd chrzczony, albo wilk chowany:
Takiest niepewny Przyiaciel iednany.

Qui ita: sibi vita.

Ktoś namalował przy swoiey ofierze;
kadzidło BOGU, a serce weHerze.
Jak wielu! ktorzy BOGU przykadzaia:
A sprosnym rzeczom całe serce daia.

Memento novissima

Człeka grzesznego niepotrzeba scinać,
Dosyć: Grzech, Smierć, Sąd, Piekło mu wspominać
Kto tego swiadkow uszy i uczy:
Ten się iak grzechu, tak kary niebói.

Compelle intrare.

Na sprzeczne koło, potrzebna nawota,
Na upornego z Pozwem Generała:
Za wodą pość musi, trudno przeciw wodzie,
Nie chce kto z chęcią, pojdzie na powrozie.

Lilia et rosae selectiorem expectant glebam, Urticis patria ubiq est.

Lutrow, Kalwinow, Szyzmatykow dosyć,
Machometanow niepotrzeba prosić:
Samo natrętem to nastaie licho,
W nisćli niemoże, to się wkradnie cicho:
Właśnie, iak gdyby, ow wilk, albo złodzi,
Gdzie go niesieia, to się tam urodzi.

Consulitur, et Saguntum capitur.

Często niedobrze, gdzie zabawne rady:
Bo większe, przez ten czas rodzą się zdrady.
Dobra iest w słowie iednym Monarchia:
Gdy się i siła, i prawda niemija.

Si vis amari, ama.

Ani przyczyna, ni pomoże zgoda:
Czasem służą ludzie, gdy się poda.
Przekrzta, wilk, rusin, przyiaciel iednany,
Jak śnieg na wiosnę, albo pasztet grzany.

Humanum est labi.

Kniesz, hałasuiesz, ubliżasz bliźniemu,
Czy to na iawie, czy po taiemnemu:
Lepiey być dobrym, niż złym, Mości Panie,
Żadna nietuczy pomsta, ni łaianie.

Fortunam reverenter habe.

Niewczas zażywać obrotu, gdy minie
Fortuna kołem, albo w całe zginie:
Niewczas swe dobro ludzie poznawaią,
To, co go mieli, gdy go iuż niemaią.

Choć się odwlecze, to nie uciecze.
Minąć iedną, drugą, trzecią, kara:
Iednak cię czeka, za dzieło ofiara.
Pomsta za grzechem, idzie cichim krokiem:
A po uczynkach, karmi psim obrokiem.
Nemo confidat nimium secundis: nemo desperet meliora lapsis.
Wesoły myśli każ, choć cię co gryzie:
Nie zawsze kości padaią na życie.
Iak złe przeminie, dobre przydzie w czasie:
Mijaią lato z cieniem na kompasie.
Principiis obsta, serò medicina paratur.
Co masz czynić, zawczasu czyń, niżli się skończy:
Mądry nabywa w pogodę opończy.
Kto swego dachu pierwey nie pobije
Musi wybaczyć, choć ciecze zaszyie.
Tempore felici multi numerantur amici.
Gdzie kto niewidzi, wczas iakiego zysku:
Chociaż w naygorszym nie dźwignie ucisku.
Iakże Fortuna z drugiey stron błyśnie:
Choć niepotrzebny, to się przecie ciśnie.
Et formam, et mores regina pecunia donat.
Kto szczęścia nie ma, chociaż z wszelkiey miary:
Dobrym iest; gardzą nim, iako zwyczay stary.
Gdzie szczęście, miłość, grzeczność, tam i cnota,
Zamknięte bez niey do wszystkiego wrota.
Plures oculi, plura vident.

1765. Aguntur gratiæ pro lectione ad perscribend concessa
Lectio scripta libro, at cordi tua gratia scripta
Hanc oculis, istam pectore amante legam
A. L.

ćić, tylko z nosem po-
k z
s! nos ... o ma go
olobliwie
do Byka y
zgody y urodzaie

Maritus Caput uxoris: Uxor bona Mariti Corona.

Zadatek wprawdzie szczęśliwości wieczny,
Przyjaciel zgodny, cnotliwy, i grzeczny:
Kiedy się składa, kłuci, kazi, swarzy,
Tu życie cierpi, tam się w piekle smaży.

Praedestinata neminem praetereunt.

Nie zdzie stara przypowieść na nic,
Nie tonie, kto ma poyść na szubienice:
Nie szuka ryby, ani strzyga ptacy,
To, w powietrzu mieli zobaczyć ptacy.

Intentio stat pro facto.

Żeś złe nie zrobił niemożności twoi
Przyczyna: lecz chęć za uczynek stoi:
Lubo wytrzyma pancerz twoiey kuli,
Kara cię czeka, iakby stał rozkazuli.

Res vis; Res porta: pro Verbis; Verba reporta.

Darmo nic, chyba co bywa w ohydzie,
Słowo za słowo, a dar za dar idzie.
Kto, co przyniesie, to wzaiem odbierze:
Za Ukłon; ukłon: za rzecz; rzecz w manierze.

Mergitur in praeceps, vino somnoq sepultus.

Leżysz a dusza po same kolana:
Zabrnęła w zbrodniach, w trunku wszargana.
A gdybyś wszystko złał, coś iuż pozionał:
I z głową dotąd, dawnobyś utonął.

Avaris, caninus Appetitus est.

Łapać, sztuki swe ma chciwość obrzydła,
Ma sieci, klatki, żelaza i sidła:
Na wszawzięta żądzą się uparta,
Łatwiey wilkom iagnię wydrzeć z garła.

Quô semel est imbuta recens, servabit odorem. ... testa diu.

Parturiunt montes, nascet ridicula mus.

Melių ee nimium timidum, qm nimis audacem.

Quod nova testa capit, inveterata sapit.

Qui semel est malų, semper ꝑsumi ee talis.

Helenie w dzień Heleny Antoni winszuie,
Na Wiązanie te Pociech pełności offiaruie:
Abyś w latach sędziwych Czerstwą doczekała,
Widzieć Annę twą Matkę, co cię wychowała.
Widzieć w czerstwey siwiźnie Rodzica Marcina,
Widzieć braci w Wiek zaszłych, i z Prawnuków Syna

AL

Ludit in humanis Divina Potentia rebus.

Swiat ten, iak Piłka, w ktorą graią Dzieci:
Z rąk, do rąk, szczęściem, nieszczęściem przeleci.
W cale igrzysko tego Swiata głupie:
Lepiey grać w kości, a rozmyślać trupie.

Cum bibo vinum, loquitur mea lingua latinum.

Podpiwszy, wszystko idzie nam Smarownie,
Wneteśmy, mądrzy, śmieli, mowni:
I czego żadne nie dokaża czary,
to Bacchus może przez swoie Puhary.

Quo plus sunt potae, plus sitiunt aquae.

Wilk iuż nie szuka, gdy ma źwierza w łapie:
Ochwat przyda się wnet obżarty Szkapie:
Sobie, choć Sadło kęs nie ciecze z brzucha:
Wszędy zła chciwość, kędy co wziąść niucha.

Dat veniam corvis, vexat fortuna Columbas.

Prawa są u Polszcze iako Paiaczyna:
Bąk się przebiie, a na muchę wina.

Ebrius insomnis, nocturno tempore gaudet.

Kto spać nie może, Opium to pewno,
Opić się słusznie, uśnie iako drewno:
Nie trzeba maku, drugi tak zadrzymie,
Że aż w piekielnym obudzi się Dymie.

Medio tutissimus ibis.

Hardemi piory, pod niebo się zbiia,
Lecz wnet upada głupia ambicya:
Nie nadymay się kurku, czas przybieży
Że spadniesz na dno, coś krzykał na wieży.

Omnia si perdas animam servare memento.

Wzgląd na swą sławę mieć potrzeba: bo to,
Kto gardzi, pewnie gardzi swoią cnotą:
Jeżeli hańbą śmiercią ludziom sława,
Czemuż nie ma być życiem wieczna sława.

Qui in sole posuit Tabernaculum suum.

Chrystus umiera, ćmi się słońce całe,
Drżą serca w ludziach napoły struchlałe:
Nie dziwuy cię się wszak kiedy Pan w grobie,
To chodzi cały dwór Jego w żałobie.

Cui contigit nasci, restat mori.

Wszystkim iedno, i ten co się w miedzie,
I ten co w błocie zmaże, płucza w wodzie:
Śmierć nas w iednakiey obmywa kąpieli,
Po śmierci ażebrat będziemy mieli.

Fortunam reverenter habe.

Przepił pieniądze poprzedawszy włości,
Teraz iuż śmierci wygląda [illegible]:
Który poprosił fortunę w garść chucha,
Znać że się sparzył, bo na zimne dmucha.

Praedestinata neminem praetereunt.

Kto nie ma tonąć, choćby iuż pił na dnie,
Wybrnie: bo co chce Bóg, uczyni snadnie;
Tak Ariona Delfin, i Jonasa
Życie wybawił Wieloryb w strasy.

Humanum est labi!

Wsiedmdziesiąt i siedm, przez dzień wpadniesz zbrodni!
Więcey zaiste w pięćdziesiąt tygodni!
Daleko więcey, gdy lat twych minuty
Zrachuiesz! iakiż potrzeba pokuty!
Cnoty niech liczą dni i lat twych chwile!
Ile chwil życia, i cnot będzie tyle!

